HANON

PIANISTA - WIRTUOZ

PRZEJRZAŁA I UZUPEŁNIŁA

GERTRUDA KONATKOWSKA

WYDAWNICTWO WIM MUZYCZNE

M. I. WEIGT
POZNAŃ

HANON

PIANISTA - WIRTUOZ

PRZEJRZAŁA I UZUPEŁNIŁA

GERTRUDA KONATKOWSKA

WYDAWNICTWO WIM MUZYCZNE

M. I. WEIGT
POZNAŃ

Spis rzeczy

Spis rzeczy 2
Słowo wstępne 3

Część I.

A. Ćwiczenia pięciopalcowe nr 1—22 5

Część II.

B. Ćwiczenia gamowe nr 23—29 15
C. Gamy: majorowe (durowe) nr 30 19
minorowe (mollowe) 20
w pozycji tercji i seksty 21
D. Gamy chromatyczne nr 31 22
E. Pasaże na trójdźwiękach tonicznych nr 32 23
F. Pasaże na czterodźwiękach (dominant — septymowych) nr 33 . . 25
Pasaże na czterodźwiękach (małotercjowych na 7 stopniu) nr 34 . . 25
G. Technika repetycji nr 35 26
H. Technika trylowa nr 36 28
I. Technika podwójna (tercje) nr 37 30
Gamy diatoniczne w podwójnych tercjach 34
Gama chromatyczna w podwójnych tercjach 36
Technika podwójna (seksty) nr 38 37
J. Technika oktawowa nr 39 39
K. Technika akordowa nr 40 47

Dodatek 1.

Wprawki przygotowawcze do ćwiczeń części I. (nr 1—22) . . . 53

Dodatek 2.

Specjalne wprawki przygotowawcze do poszczególnych ćwiczeń części I. i II. 55

Słowo wstępne

Hanon Karol, Ludwik (1820—1900) — organista, nauczyciel gry fortepianowej opracował m. in. studium fortepianowe p. t. „Le pianiste-virtuose".

Podręcznik ten ujmujący w sposób konstruktywny całość zagadnień techniki fortepianowej zdobył sobie uznanie i poklask u pedagogów. Melodyjność poszczególnych ćwiczeń ma tę zaletę, że nie nuży ucznia i wpływa zachęcająco do wytrwałej i systematycznej pracy nad udoskonaleniem technicznej strony gry fortepianowej. Dzięki temu „Hanon" (nazwa podręcznika — od nazwiska autora) stał się w krótkim czasie popularnym podręcznikiem pedagogicznym i doczekał się wielu wydań. Weinreich w swoim nowym wydaniu uzupełnił „Hanona" dodatkowymi wprawkami, które mają na celu przygotowanie ucznia poprzez krótkie ćwiczenia — do przezwyciężenia trudności technicznych 4 i 5 palca, poszczególnych trylów itd. — innymi słowy — doprowadzenie ucznia do całkowitego opanowania klawiatury fortepianowej.

Wychodząc z założenia, że od ukazania się pierwszego wydania „Hanona" minęło sporo lat, a postęp w dzisiejszej metodzie nauczania jest niewątpliwy, obecne wydanie „Hanona" uległo zmianie przez zredukowanie ćwiczeń do zasadniczych — dziś używanych. Polskie wydanie „Hanona" zostało przejrzane i uzupełnione przez znakomitą pianistkę i cenionego pedagoga, Gertrudę Konatkowską, prof. Wyższej Szkoły Muzycznej w Poznaniu.

W nowej koncepcji, podręcznik dzieli się na dwie części. Część pierwsza, obejmuje ćwiczenia pięciopalcowe, część druga zaś rozdziały, zawierające poszczególne zagadnienia techniczne jak ćwiczenia gamowe, gamy podwójne, oktawy, tryle, akordy itd. Podręcznik uzupełniają dwa dodatki, mianowicie: dodatek pierwszy z wprawkami przygotowawczymi do części pierwszej podręcznika oraz dodatek drugi ze specjalnymi wprawkami przygotowawczymi do części I. i II. Na wstępie każdego ćwiczenia znajduje się adnotacja wskazująca na wprawki, przynależne do poszczególnych ćwiczeń, których należy szukać w dodatku drugim (np. Dod. 2, nr II (6—8)). Wzorem Weinreicha strzałki w górę lub w dół w miejsce niewypełnionych taktów oznaczają progresywny

pochód melodii w górę lub w dół. Ma to tę zaletę, że zmusza ucznia do pamięciowego opanowania całości, z drugiej strony podręcznik w treści swojej niewiele odbiegający od oryginału, został zredukowany do 62 stron.

Jak należy grać „Hanona", ażeby móc osięgnąć maksimum korzyści z podręcznika - oto najważniejsze pytanie.

Należy: **poszczególne ćwiczenia i przynależne wprawki grać w podanej kolejności,**

poszczególne ćwiczenia grać początkowo bardzo wolno, przyśpieszając tempa w miarę uzyskania całkowitej sprawności palców, zważając przy tym w czasie gry na zupełną swobodę rąk,

przez racjonalność w pracy osiągnąć równą i przejrzystą technikę, elastyczność uderzenia-doprowadzając do całkowitej sprawności i niezależności obu rąk.

Wprawdzie w przedmowie do pierwszego wydania Hanon podaje, że „całe to dzieło można przegrać w ciągu jednej godziny" - to jednak wskazaną rzeczą jest dobierać takie ćwiczenia, które by uwzględniały przede wszystkim indywidualne braki techniczne ucznia.

Oto najważniejsze wskazania celowego wykorzystania niniejszego podręcznika.

Oddając go w ręce polskich nauczycieli i uczniów sądzimy, że spełniliśmy życzenia sfer nauczycielskich, które już oddawna domagały się wydania polskiego „Hanona".

WYDAWNICTWO MUZYCZNE

BIBLIOTEKA
Warszawskiego
Tow. Muzycz.
Nr III-44.209

A 29.979/77
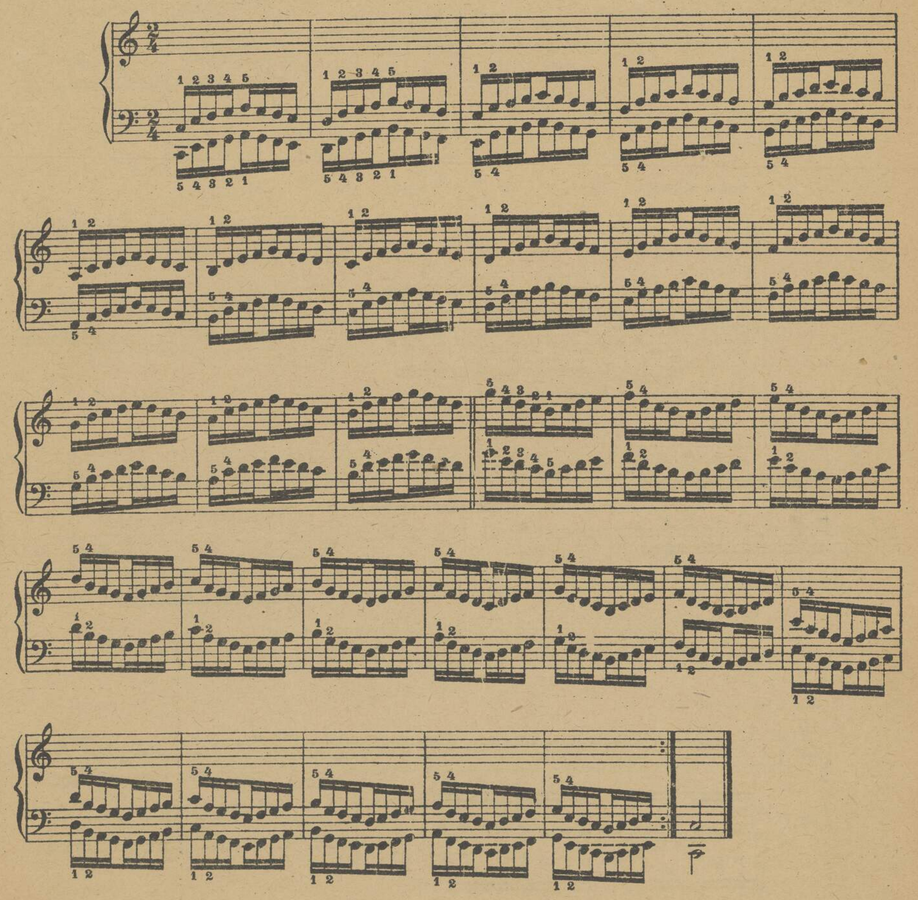
PIANISTA WIRTUOZ

Część I.

A. Ćwiczenia pięciopalcowe

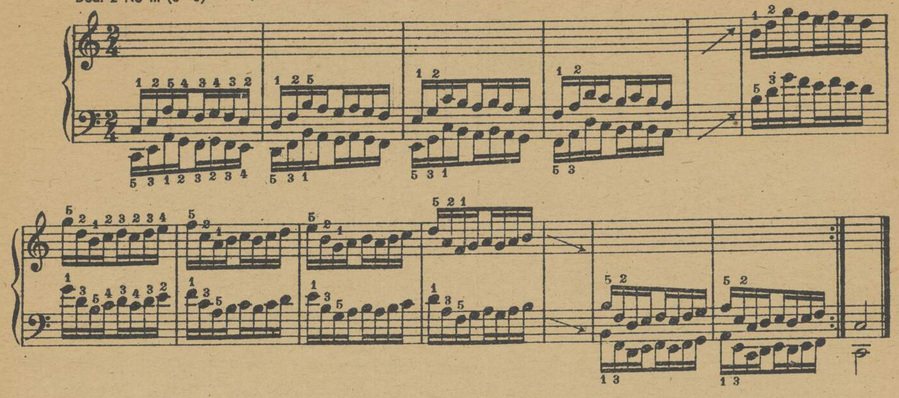
№ 1

Wprawki przygotowawcze w dodatku 2 No I. (1—5)
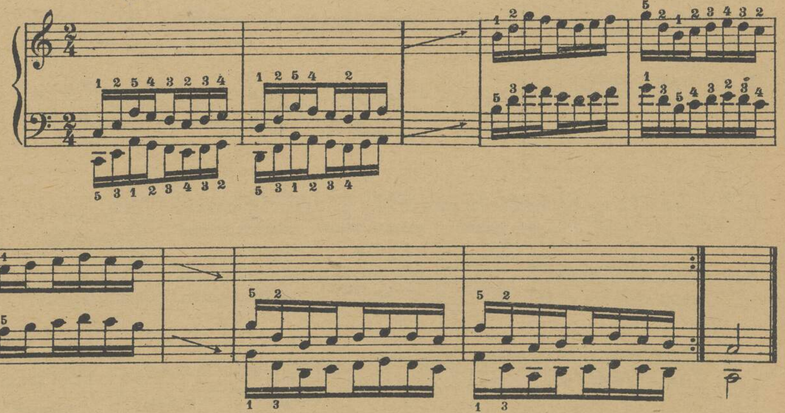

№ 2

Dod. 2 No II. (6—8)
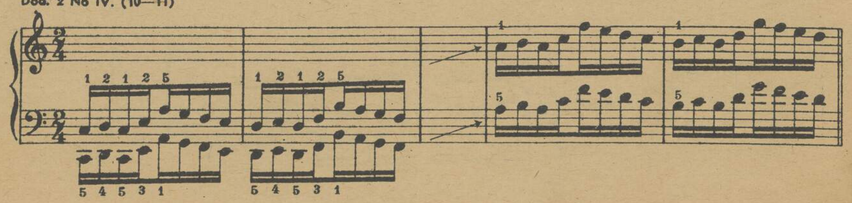

№ 3
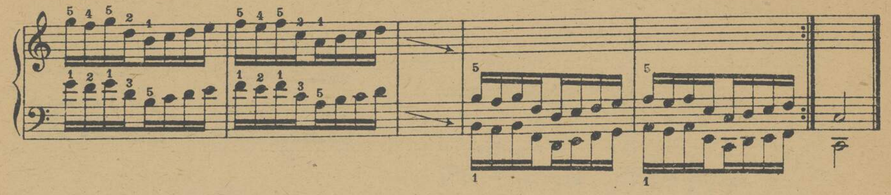
Dod. 2 No III. (9)

№ 4
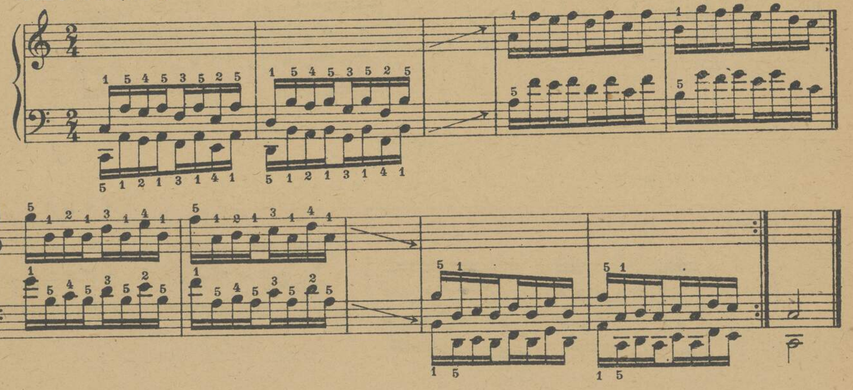
Dod. 2 No IV. (10—11)

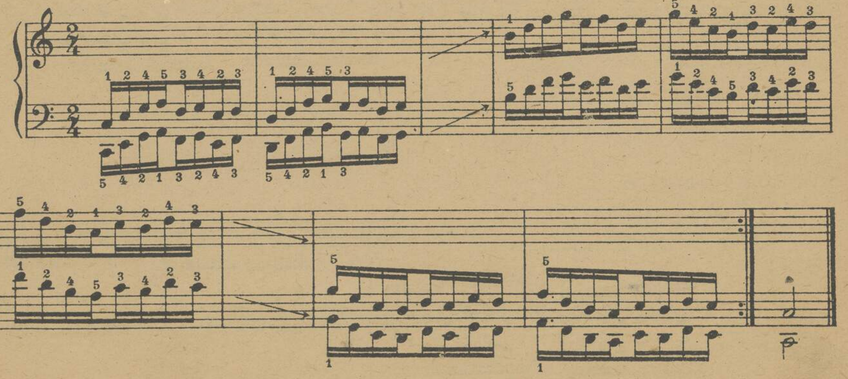

№ 5

Dod. 2 No V. (12—14)

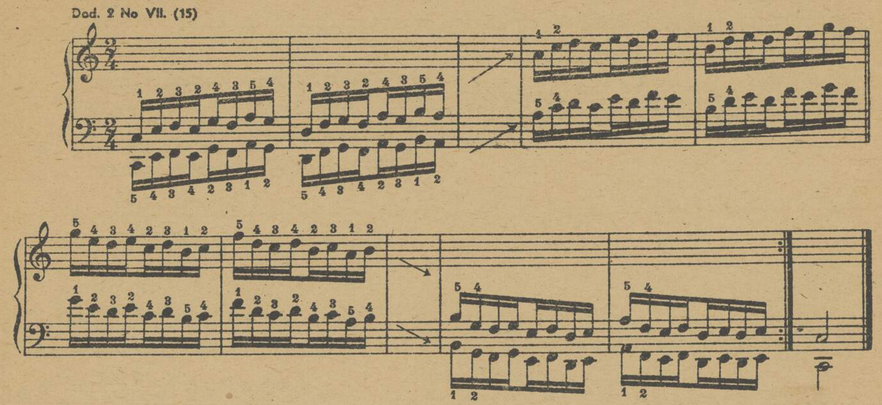

№ 6
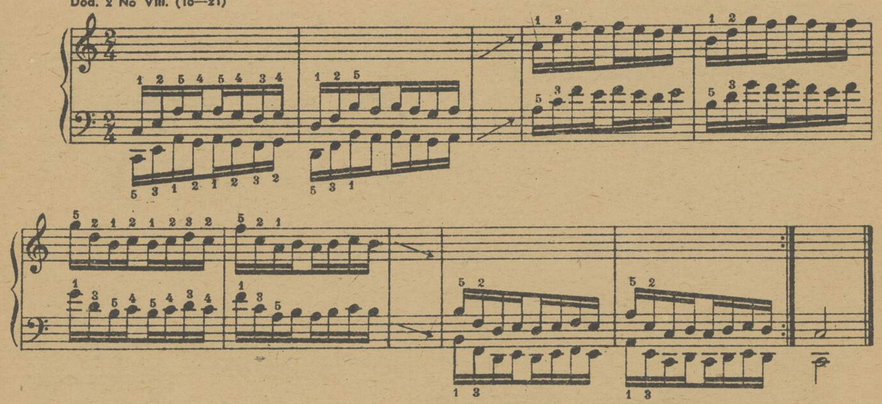

№ 7

Dod. 2 No VII. (15)
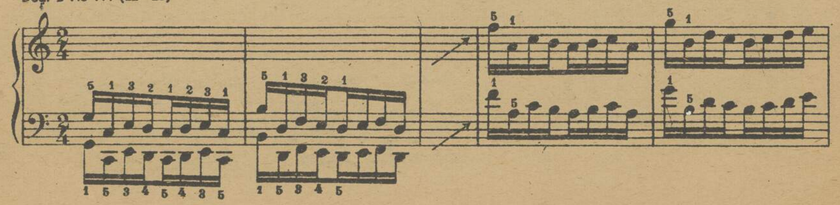

№ 8
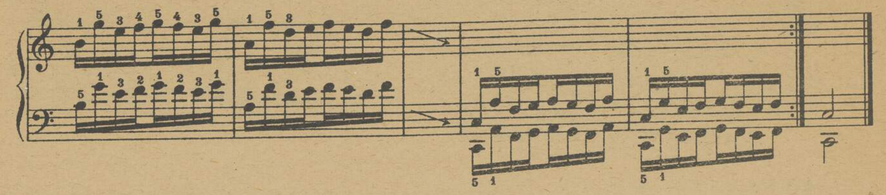
Dod. 2 No VIII. (16—21)

№ 9
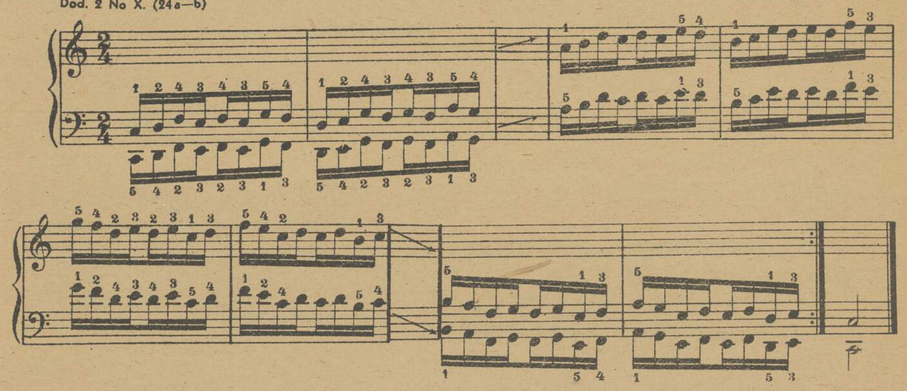
Dod. 2 No IV. (22—23)
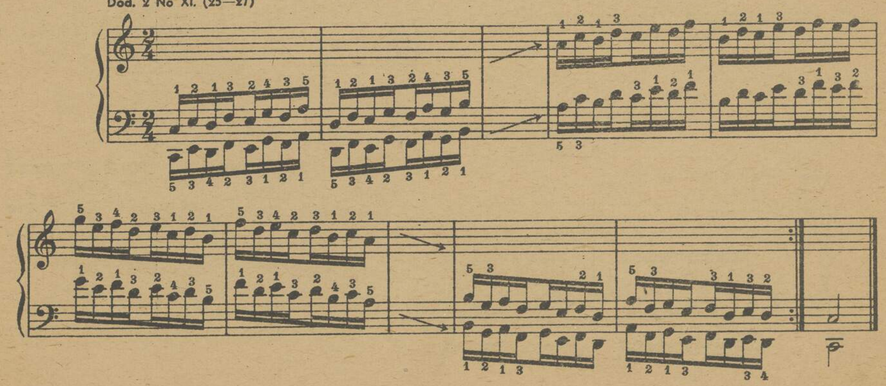

№ 10

Dod. 2 No X. (24a—b)

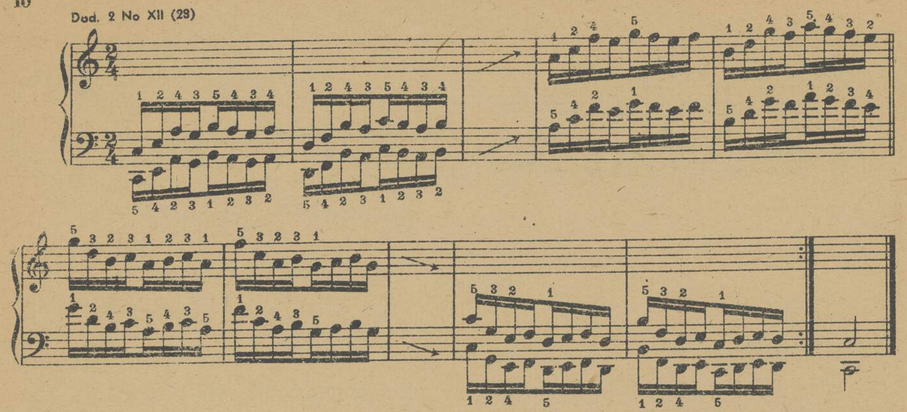
№ 11

Dod. 2 No XI. (25—27)
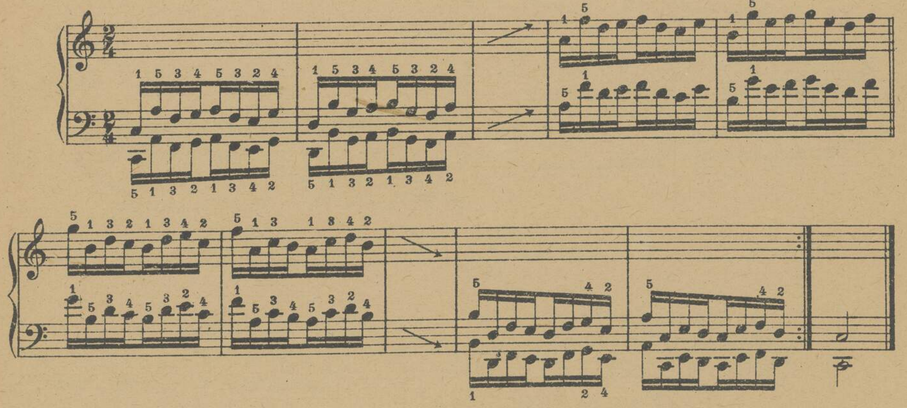

No 12.

Dod. 2 No XII (28)
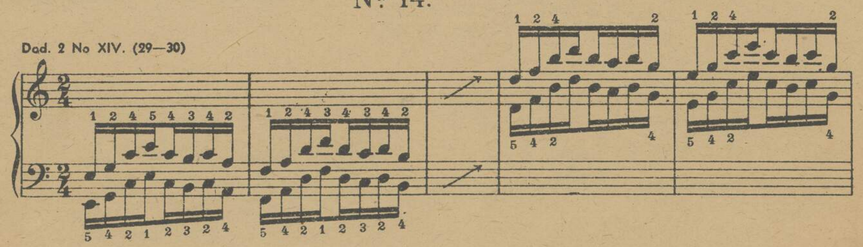

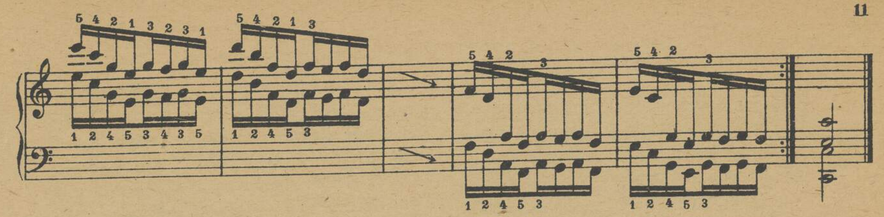
No 13

No 14.

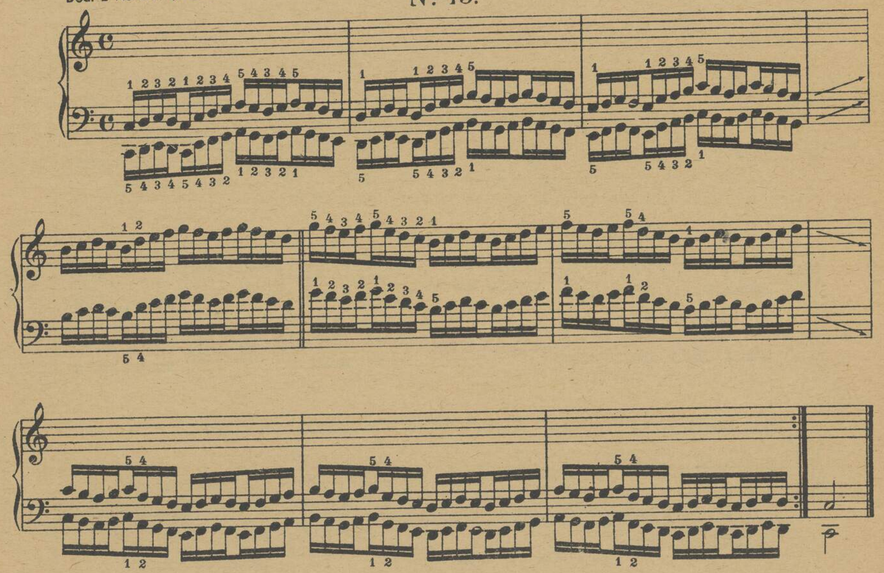
Dod. 2 No XIV. (29—30)
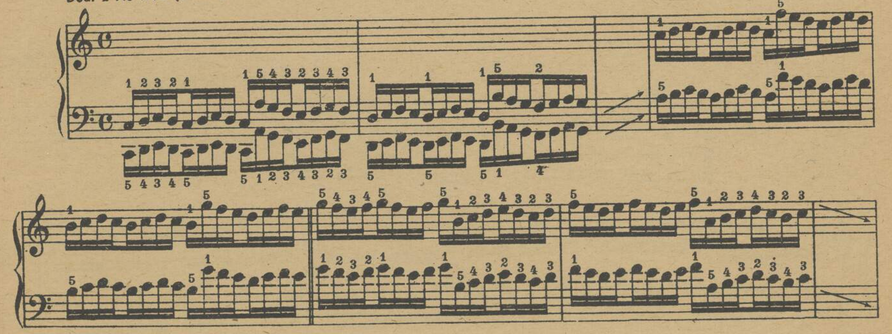

No 15.
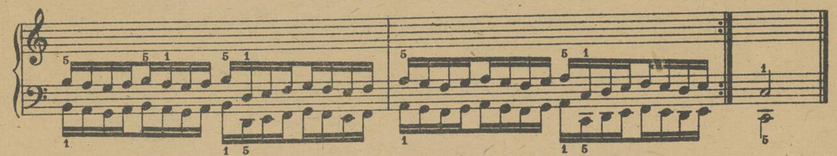
Dod. 2 No XV. (31—32)

No 16.
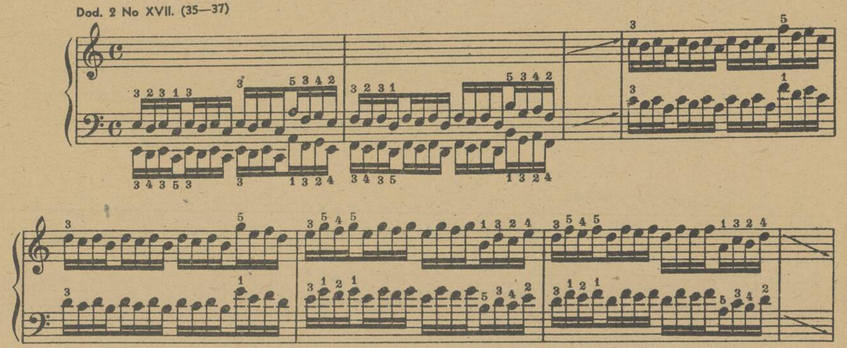
Dod. 2 No XVI. (33—34)
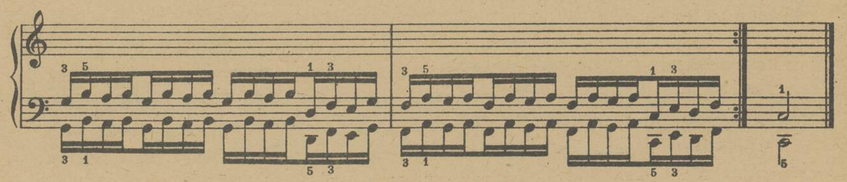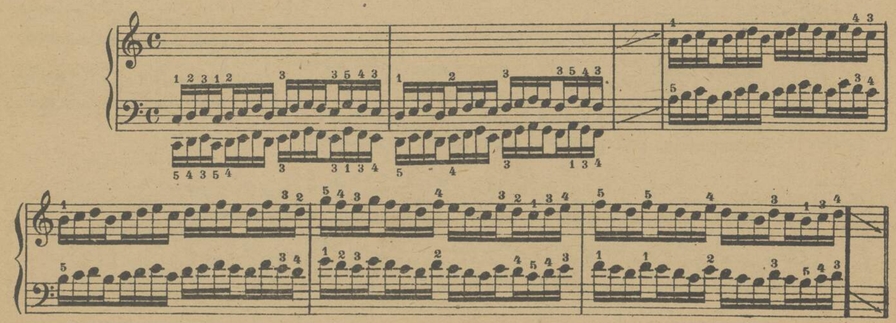

№ 17.
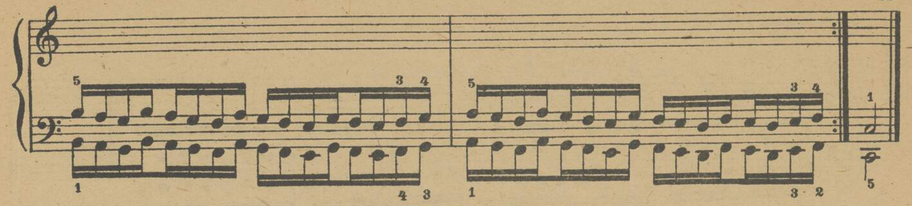
Dod. 2 No XVII. (35—37)
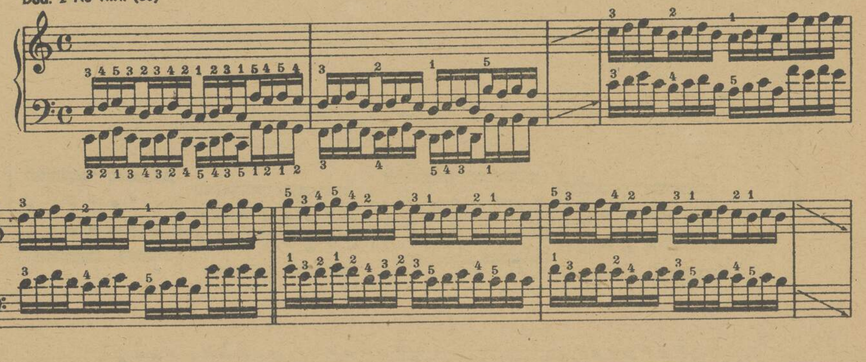

№ 18.
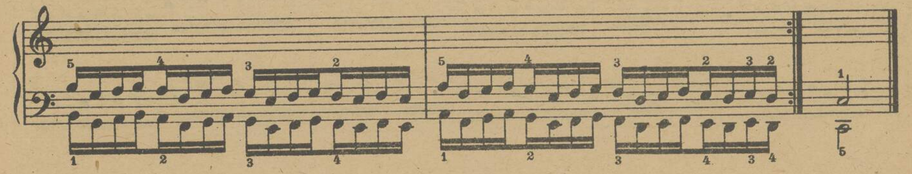

№ 19.
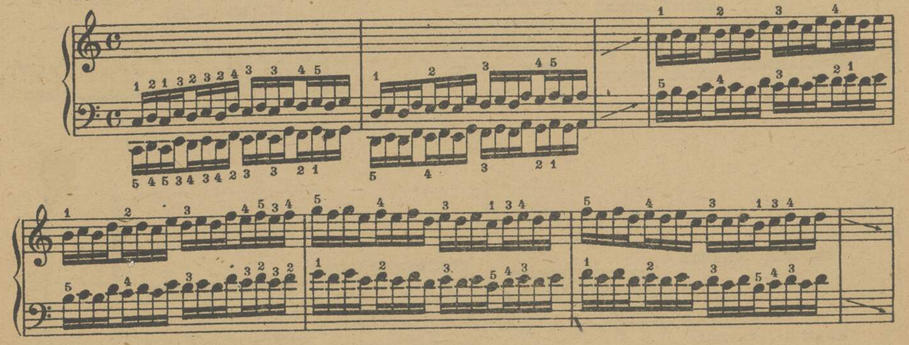
Dod. 2 No XIX. (38)
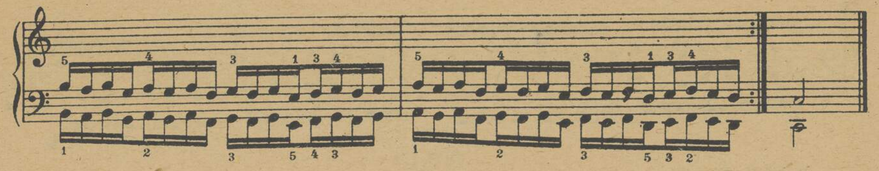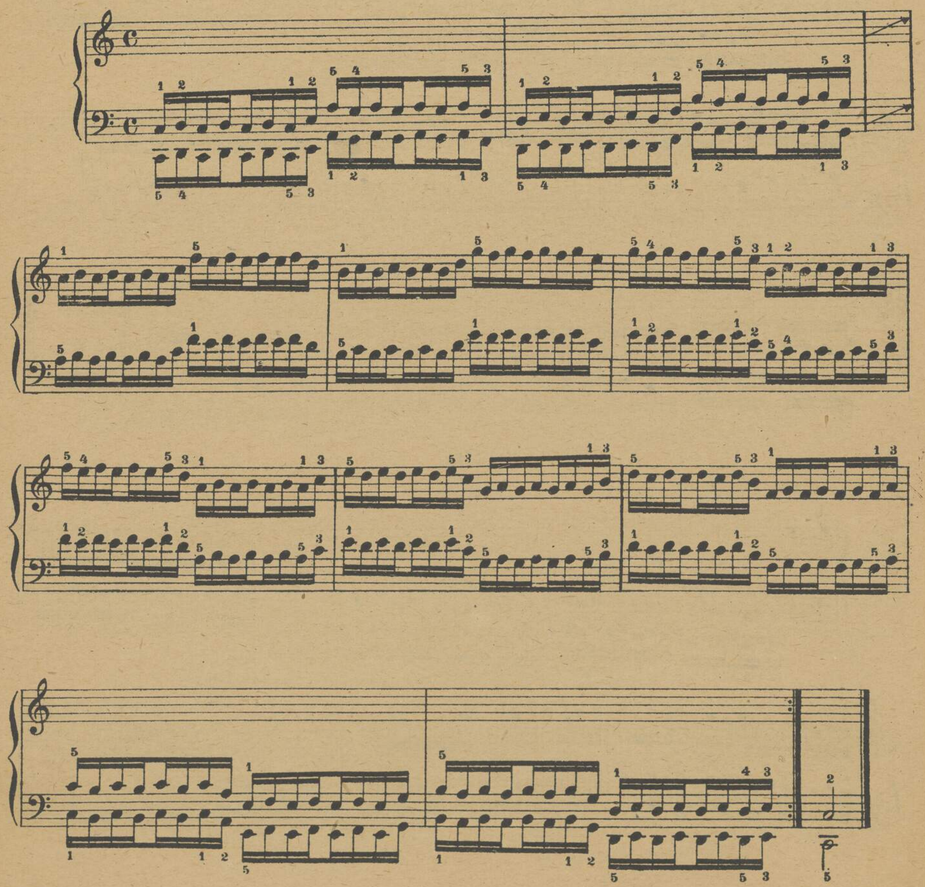

№ 20.

Dod. 2 No XX. (39—41)
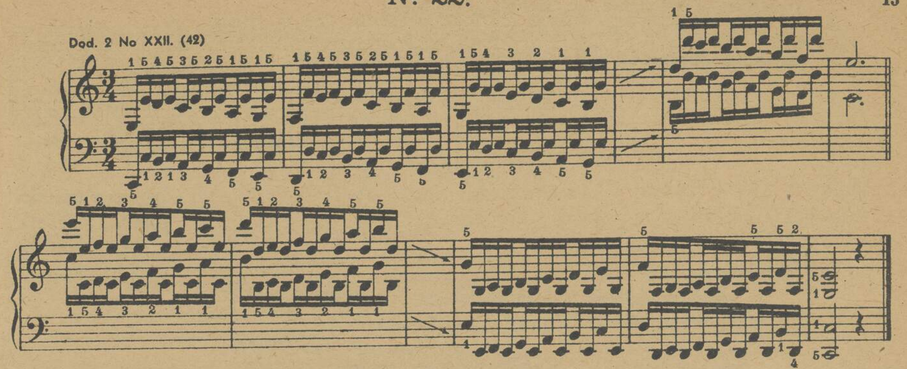

Nº 21.
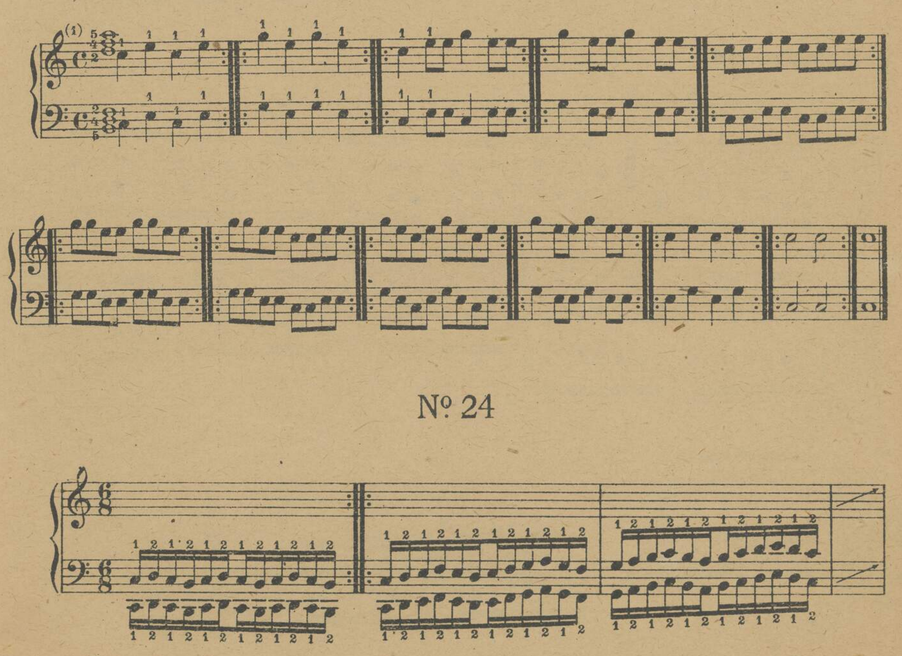

Nº 22.
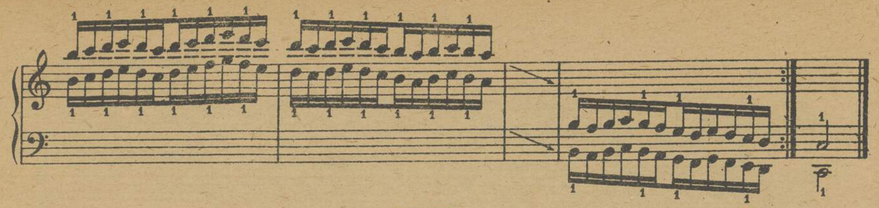

Część II.

B. Ćwiczenia gamowe

Nº 23

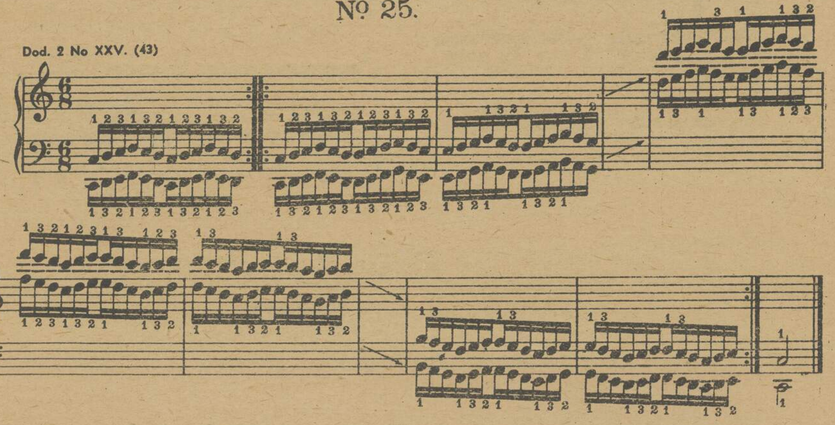

Nº 24
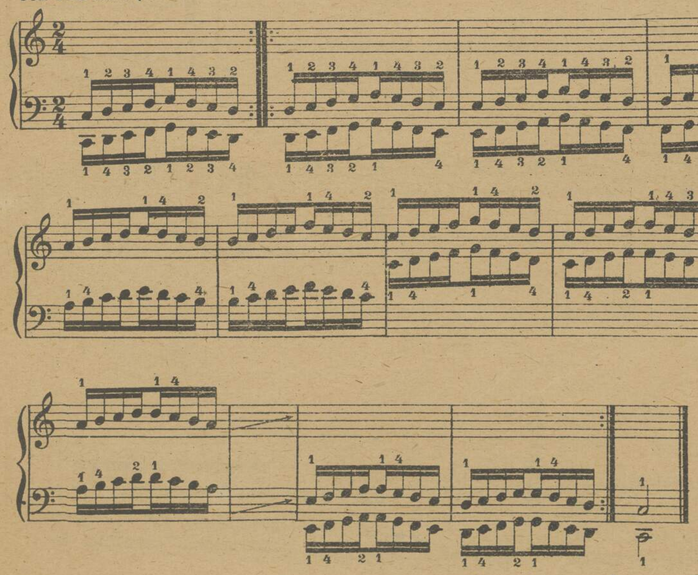

№ 25.

Dod. 2 No XXV. (43)
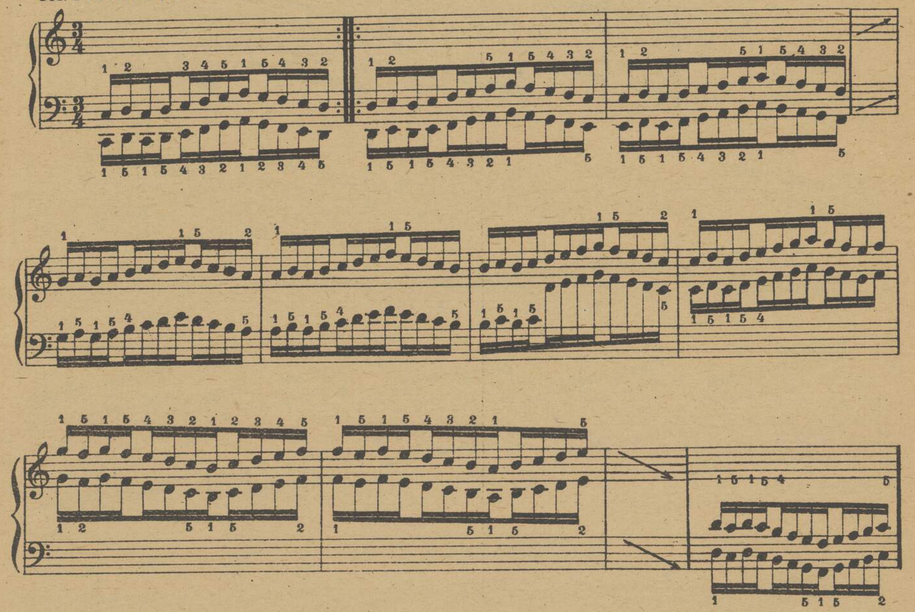

№ 26.

Dod. 2 No XXVI. (44—48)
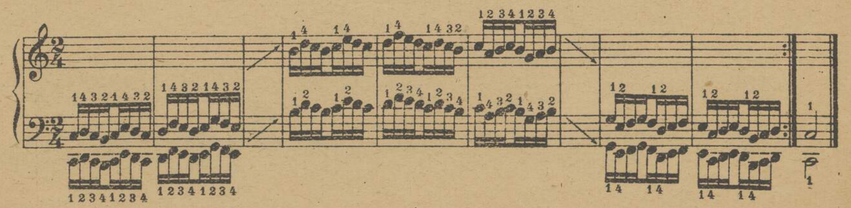

№ 27.

Dod. 2 No XXVII. (49)
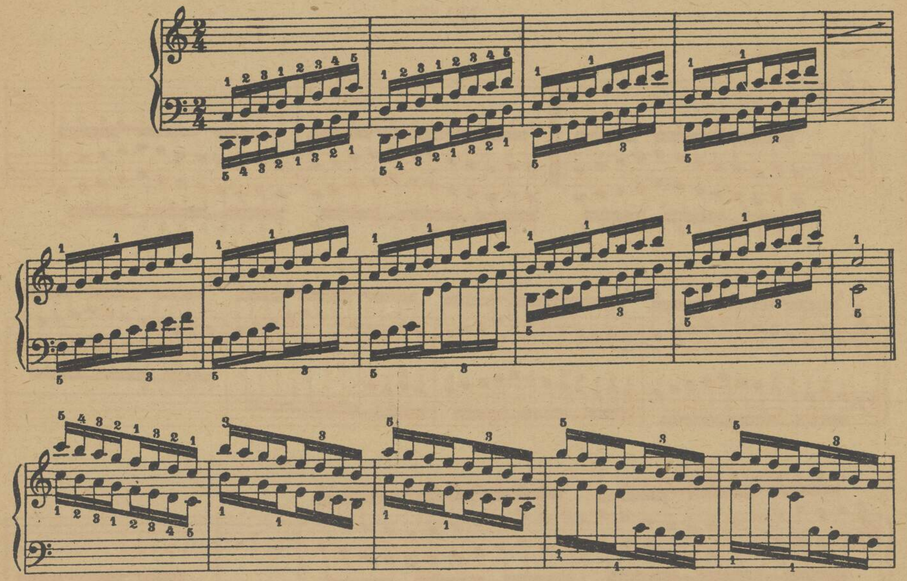

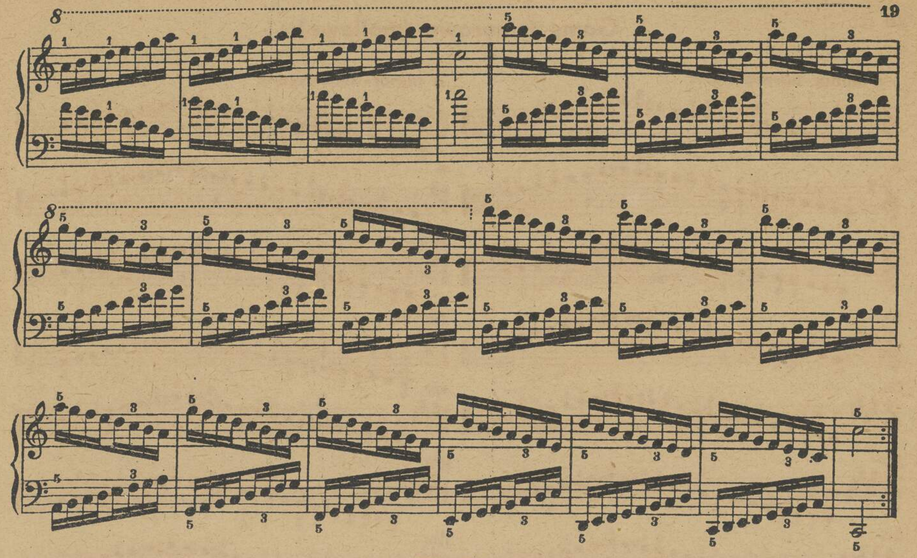
№ 28.

Nº 29.
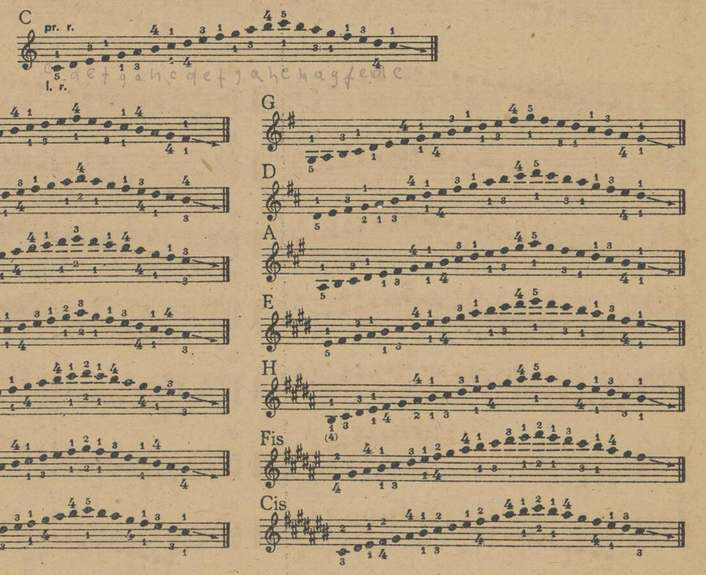
Dod. 2 No XXIX. (50—56)

Nº 30.

C Gamy majorowe (durowe)

Gamy minorowe (mollowe)

a minor-harmoniczne — **a minor-melodyczne**

a

e

h

fis

cis

gis

dis

ais

d

g

c

f

b

es

as

Gamy w pozycjach: tercji i seksty

C, G, D, A, E a, e, d, g, c — F

H, h — B

Fis, Ges — Es

fis (harm.) — As

cis (harm.) gis harm. i. mel. — Des, cis mel.

dis harm. — b harm. i. mel.

C, G, D, A, E a, e, d, g, c harm. i. mel. — F f harm.

H, h harm. i. mel. — B

Fis, Ges — Es

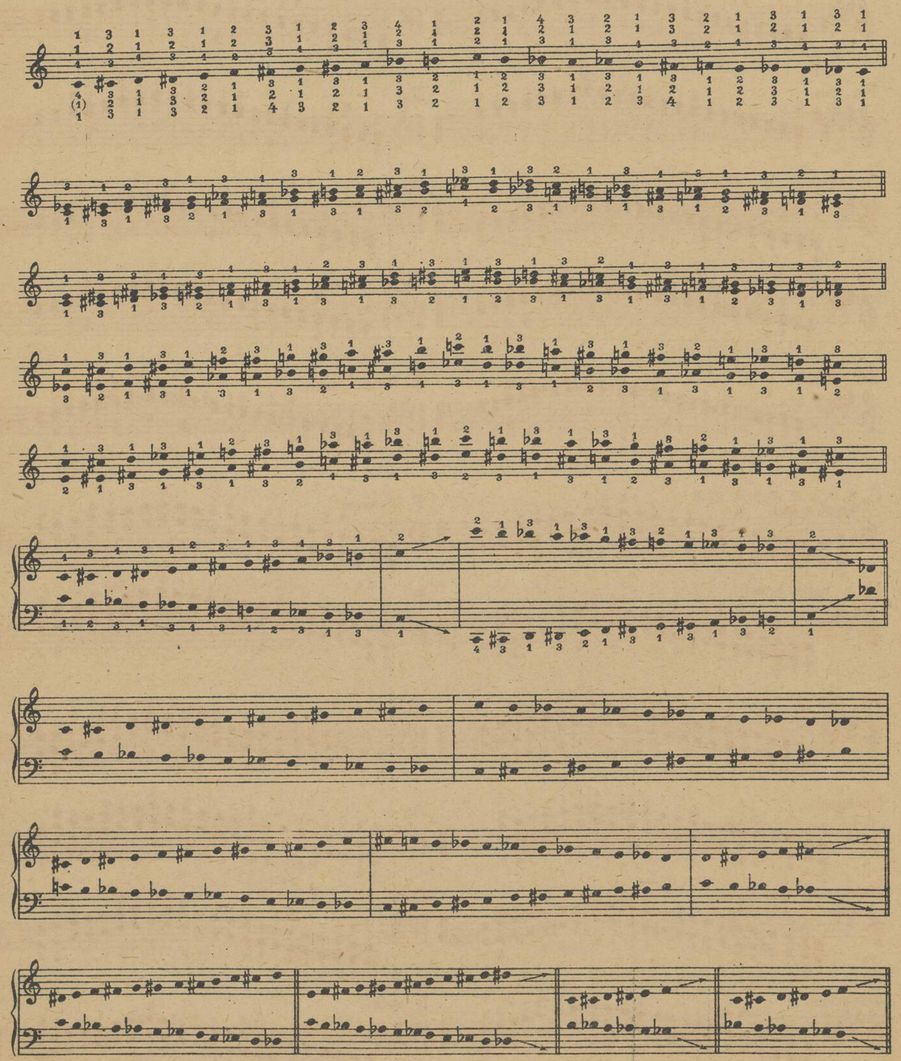
fis (harm.) — As

cis (harm.) gis harm. — Des

dis (harm.) ★ — b harm.

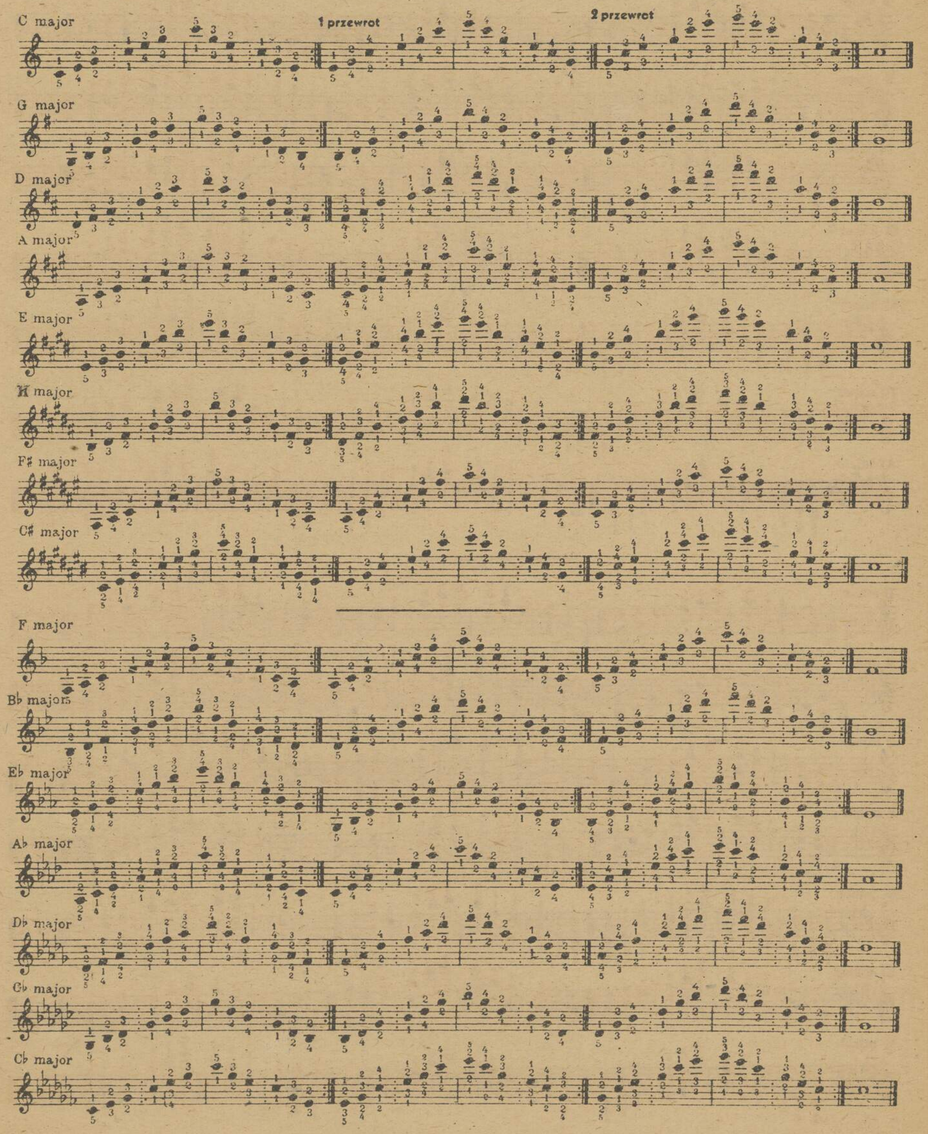
№ 31

D Gamy chromatyczne

№ 32.

E Pasaże na trójdźwiękach tonicznych

A minor

E minor

B minor

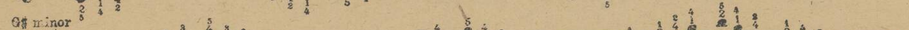
F♯ minor

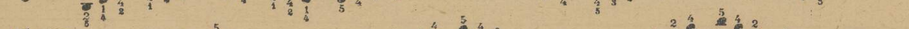
C♯ minor

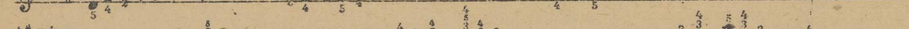
G♯ minor

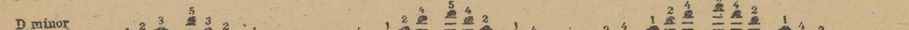
D♯ minor

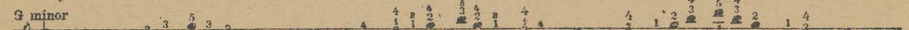
A♯ minor

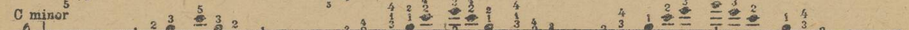
D minor

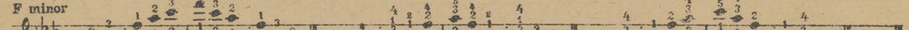
G minor

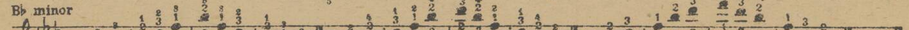
C minor

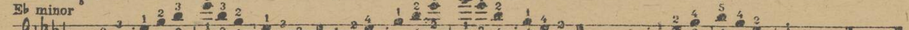
F minor

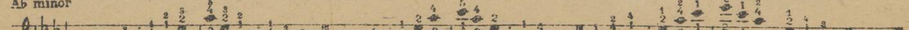
B♭ minor

E♭ minor

A♭ minor

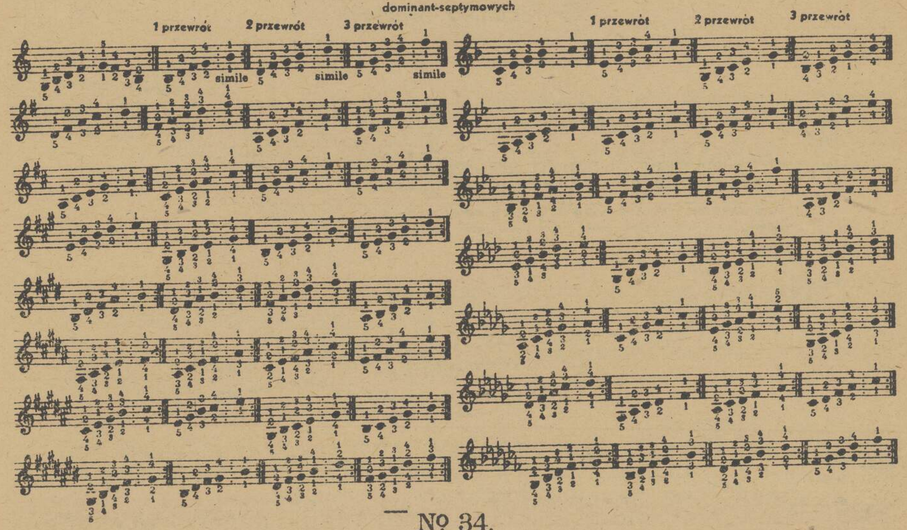

№ 33.

F. Pasaże na czterodźwiękach

dominant-septymowych

1 przewrót 2 przewrót 3 przewrót simile simile simile

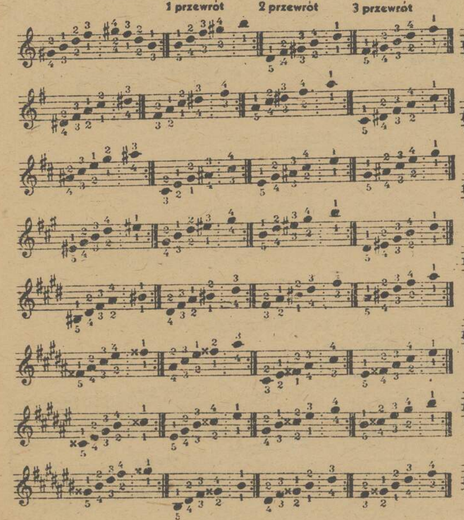
1 przewrót 2 przewrót 3 przewrót

№ 34.

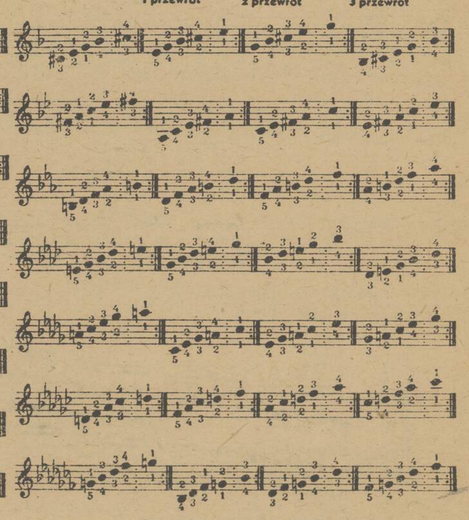
Pasaże na czterodźwiękach zmniejszonych

(malotercjowe na 7 stopniu)

1 przewrót 2 przewrót 3 przewrót

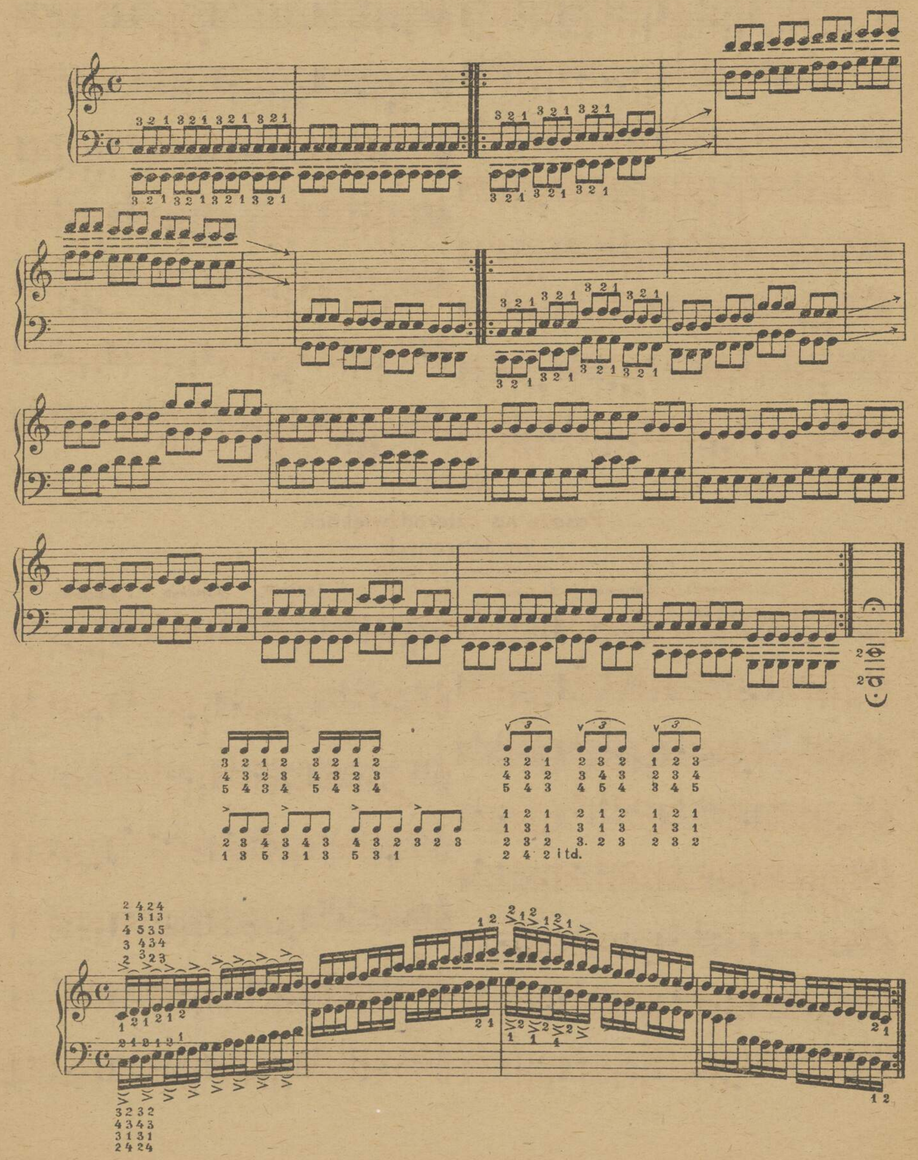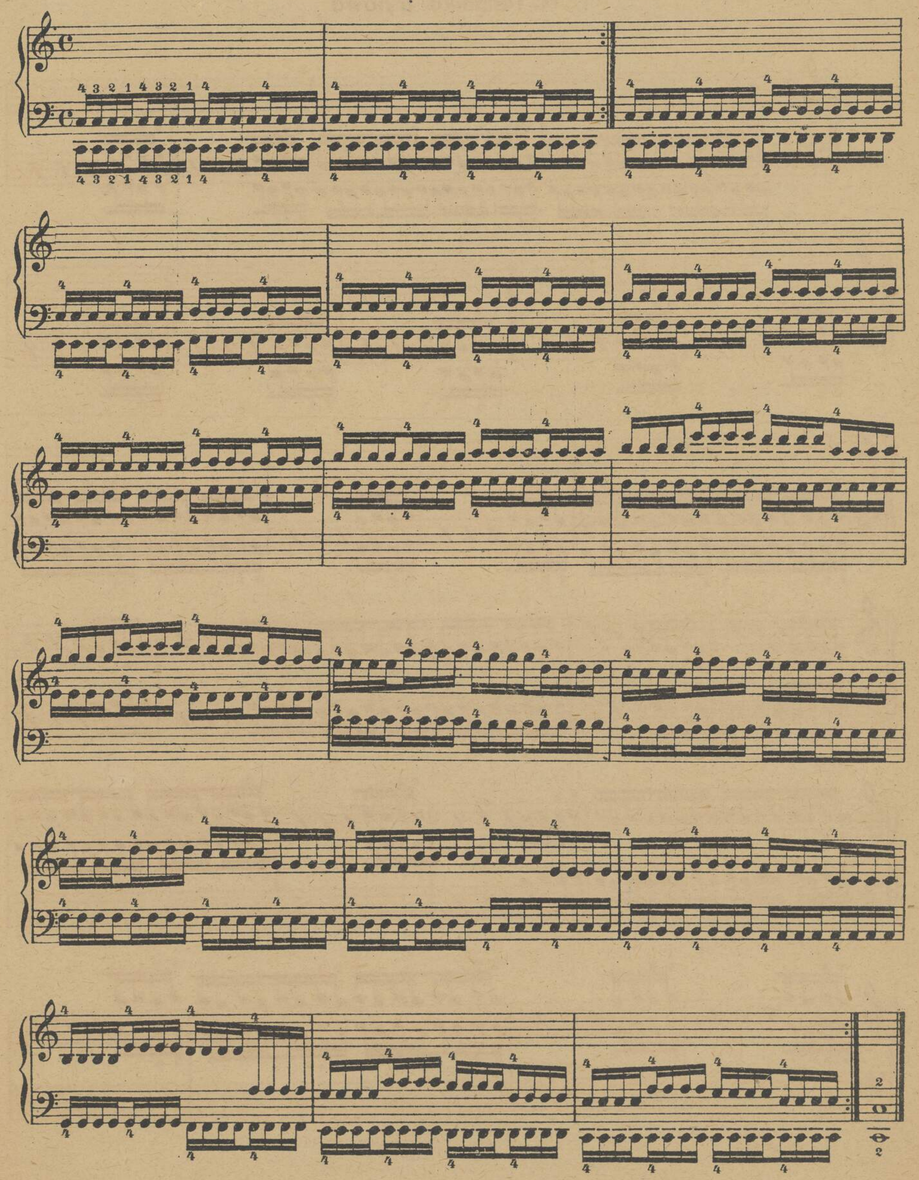

1 przewrót 2 przewrót 3 przewrót

Nº 35.

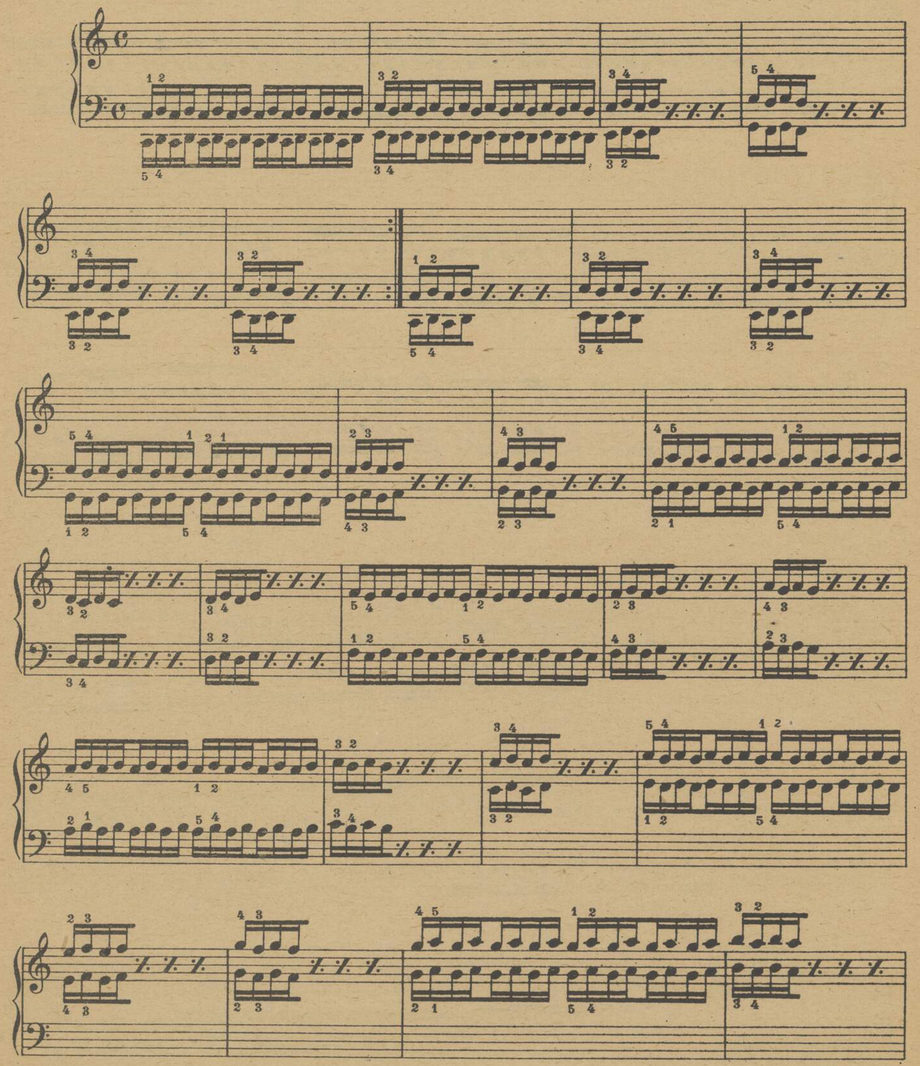
G Technika repetycji

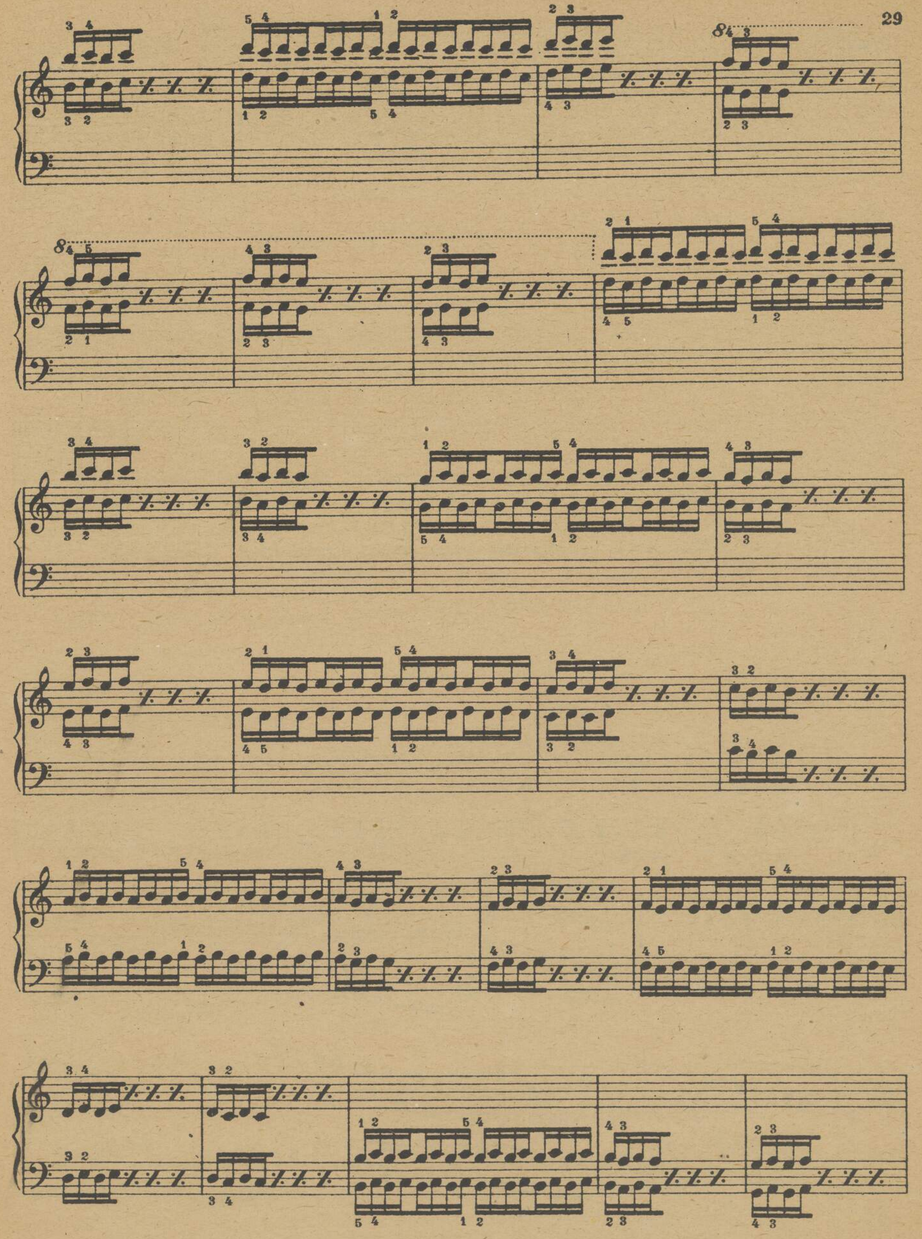

№ 36.

H. Technika trylowa
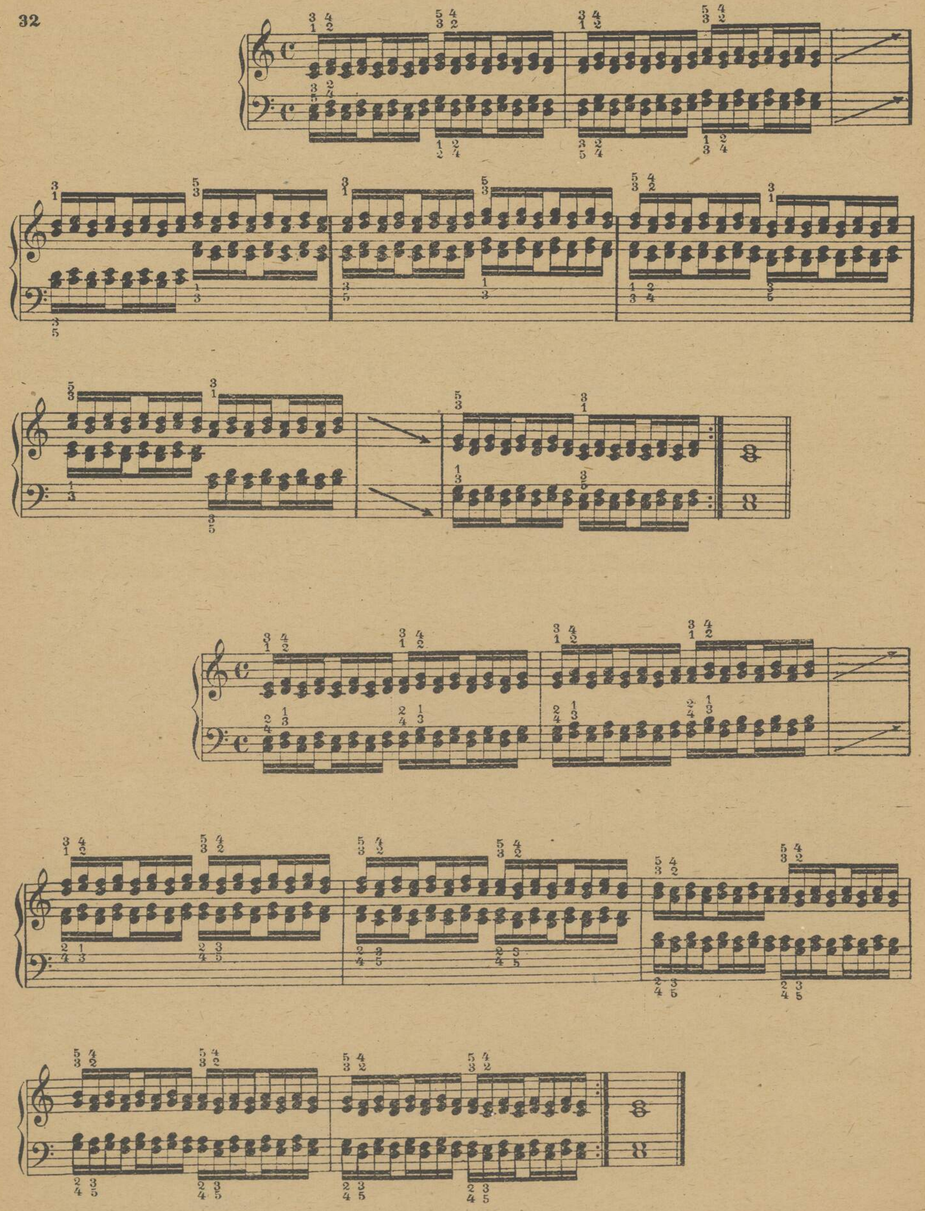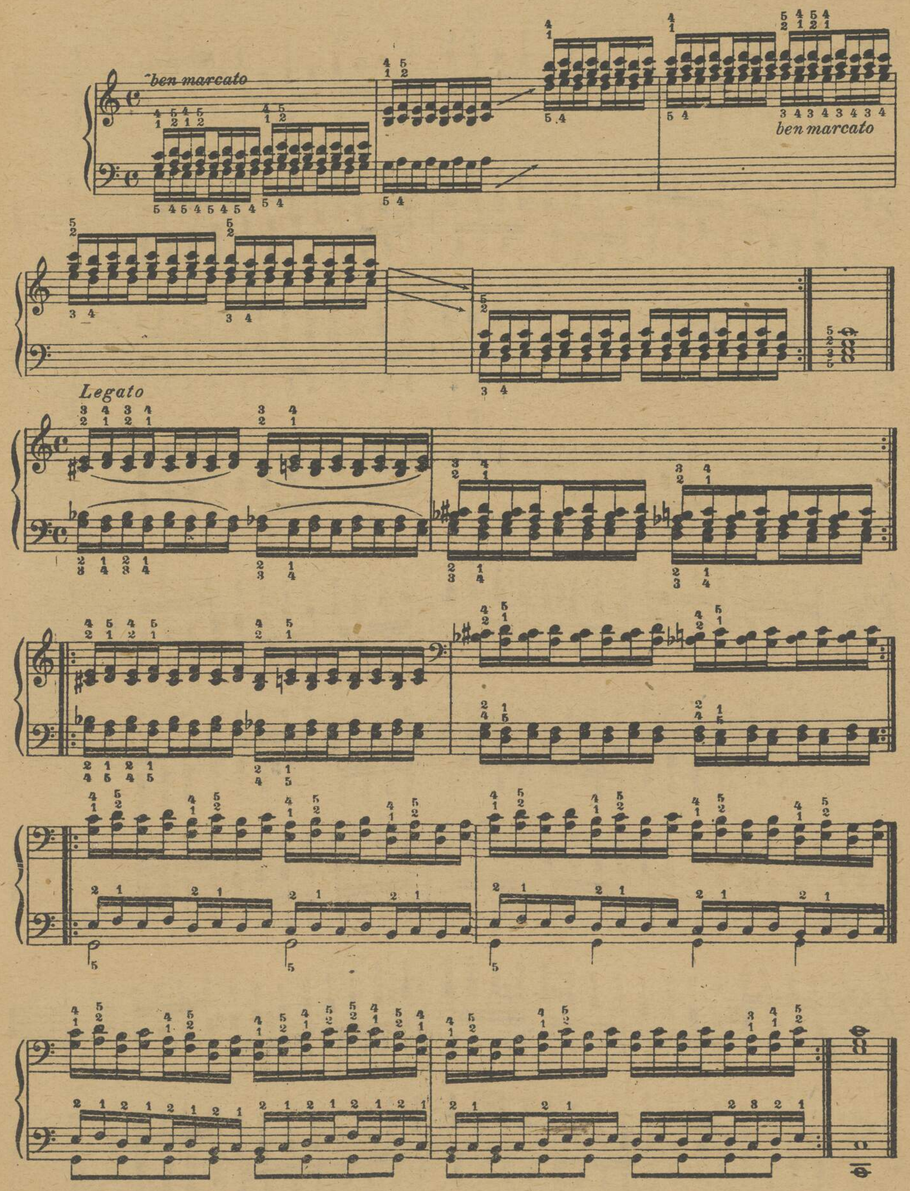

tryl Mozarta

tryl Thalberga

№ 37.

I Technika podwójna
(tercje)

ben marcato
ben marcato
Legato

Gamy diatoniczne
w podwójnych tercjach

C-A-g

G-a

e

D

h

fis-

E

cis

H

Gis

Fis

dis

F

d

B

Es

c

As

36 *f*

Des

b

Gama chromatyczna
w podwójnych tercjach

małotercjowa

wielkotercjowa

Nº 38.

Technika podwójna

seksty

a)

simile
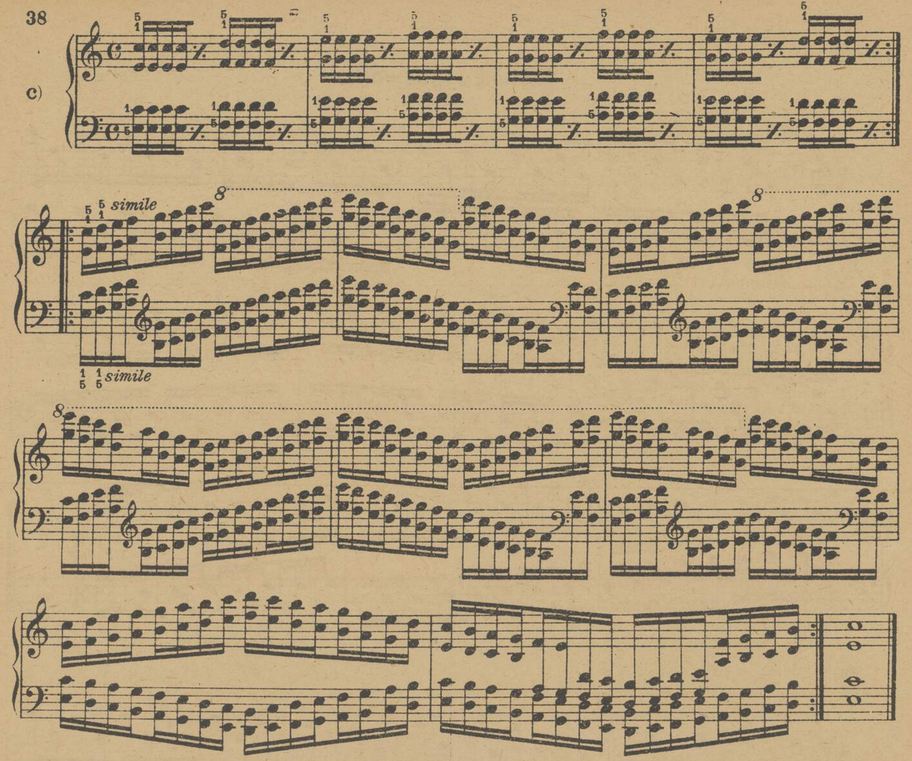
simile

b)

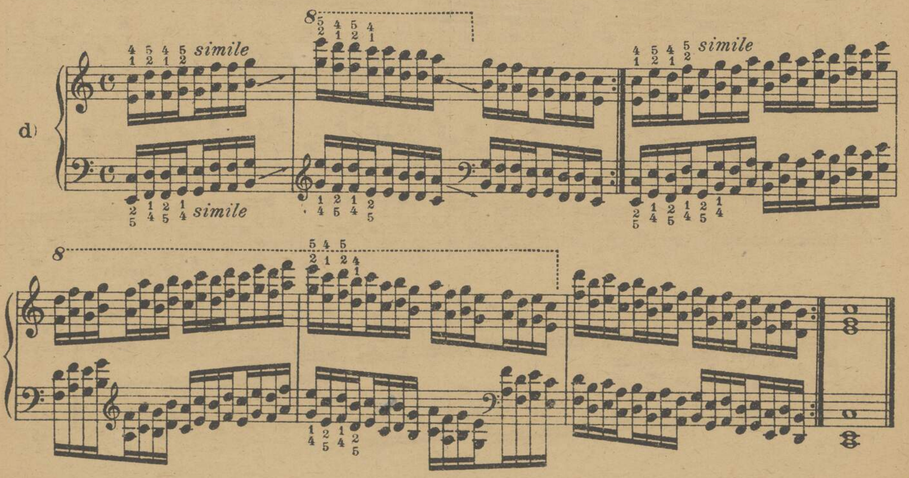
simile

simile

c)

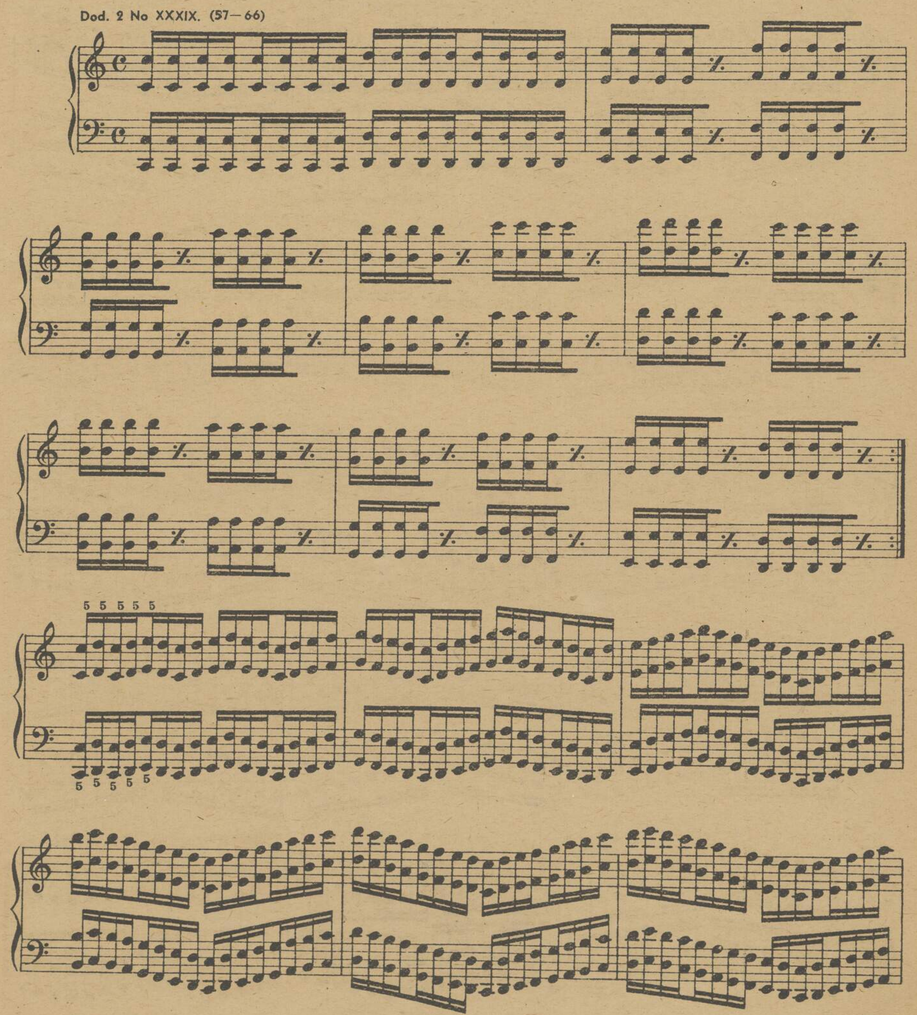
d)

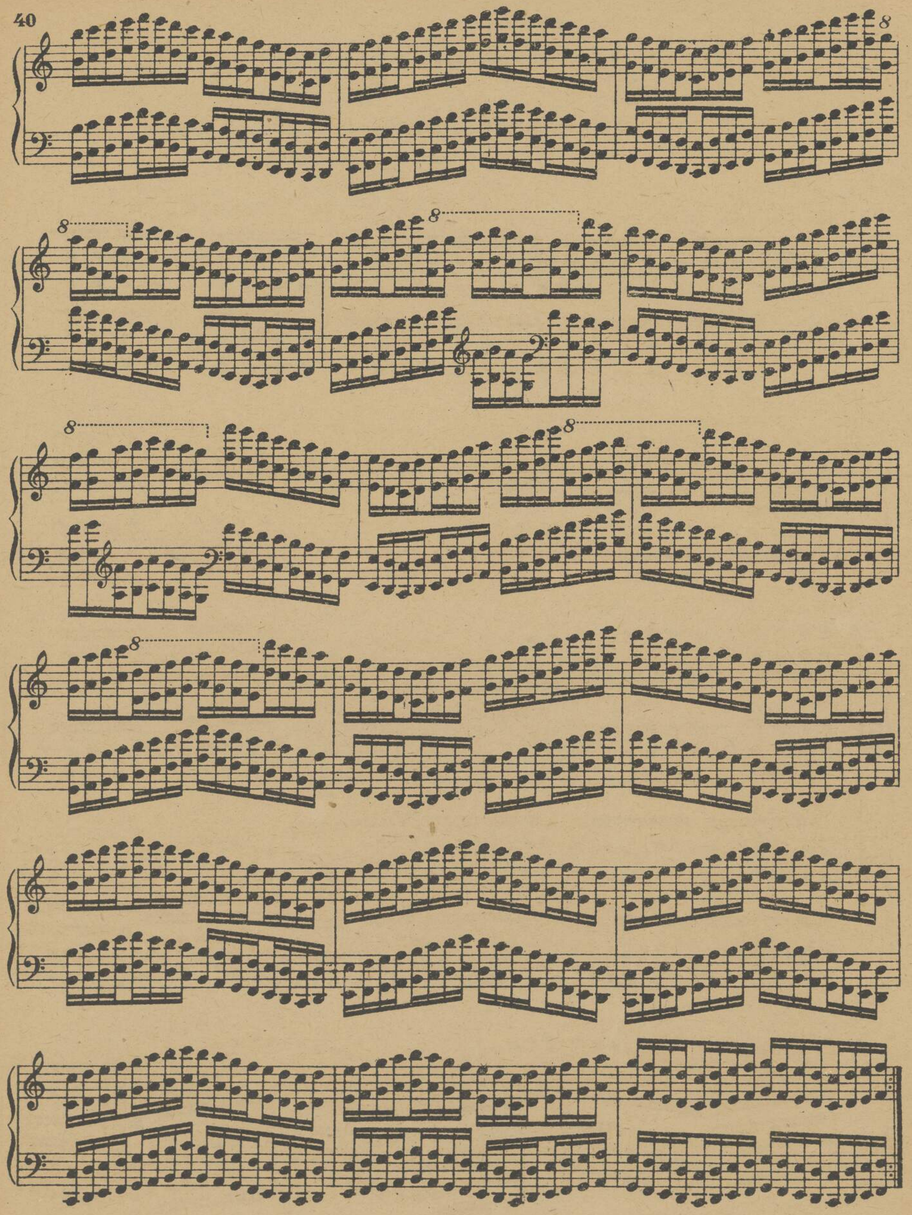

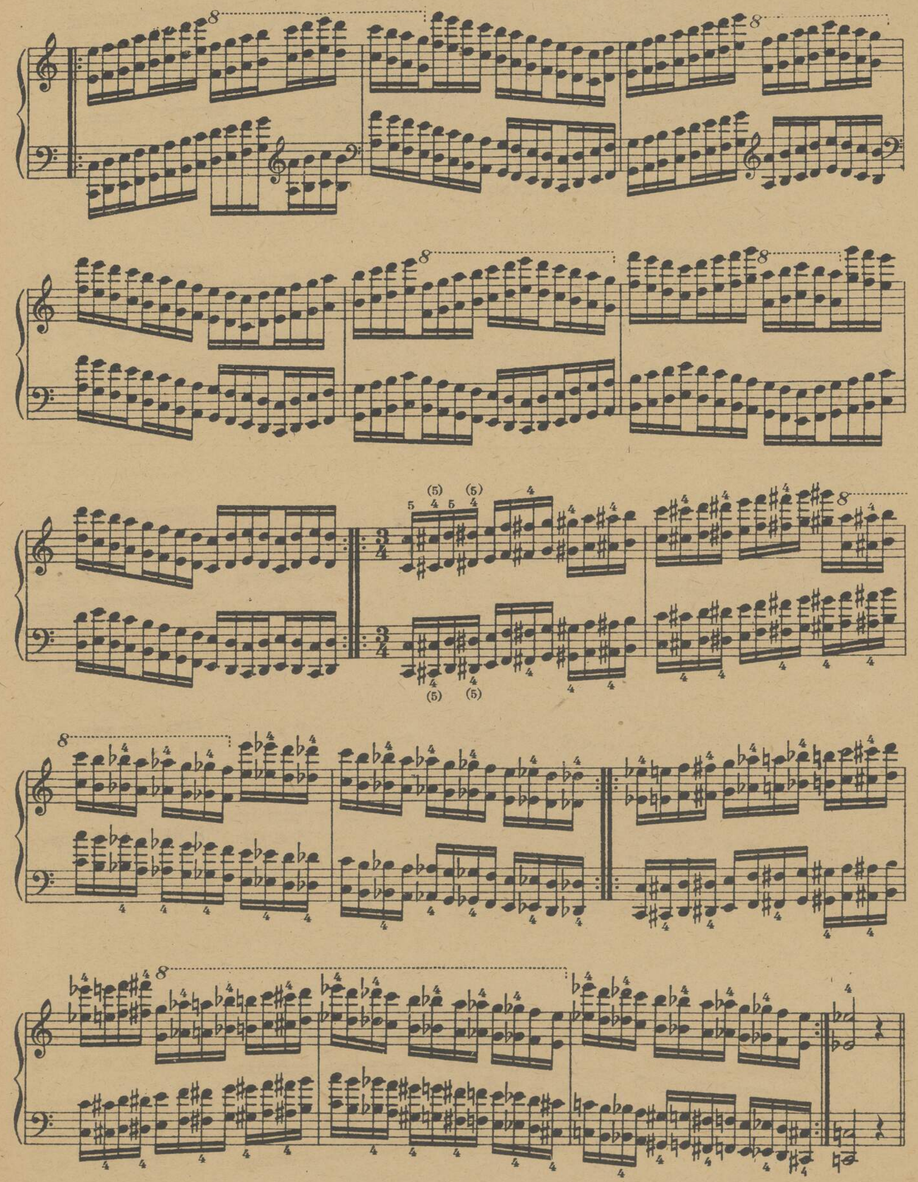
№ 39.

J. Technika oktawowa
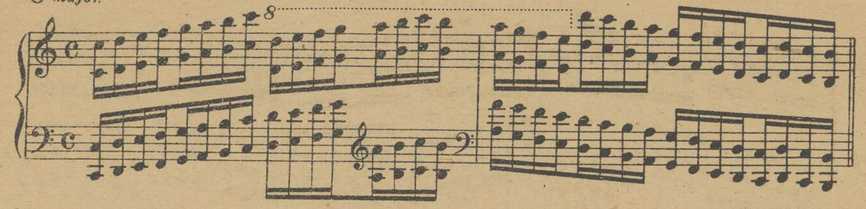
Dod. 2 No XXXIX. (57—66)
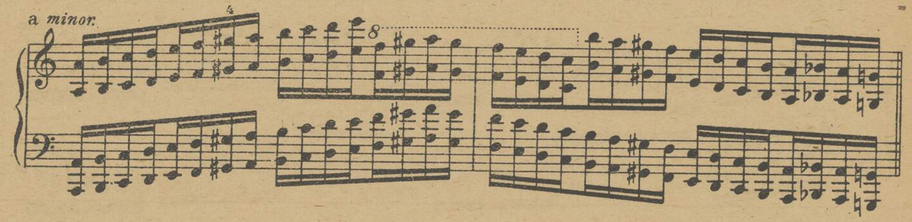

C *major.*
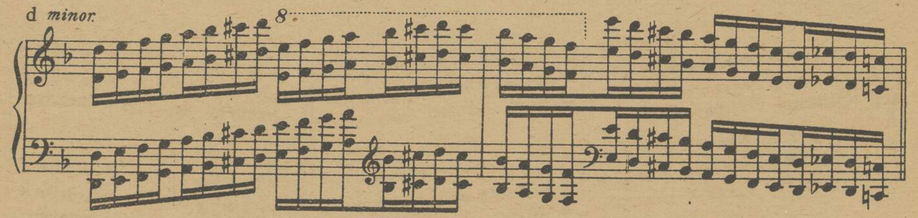

a *minor.*
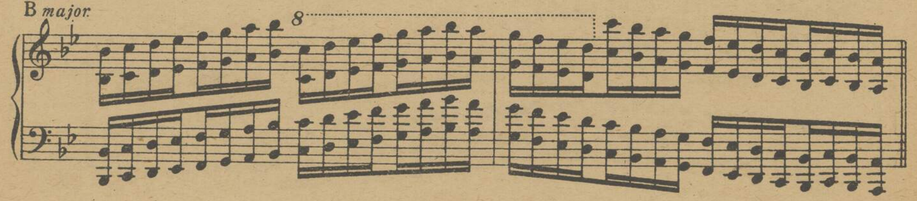

F *major.*
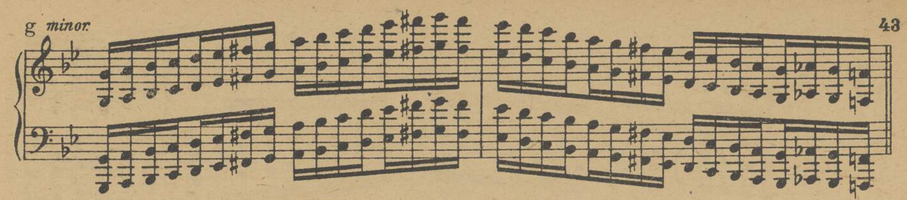

d *minor.*
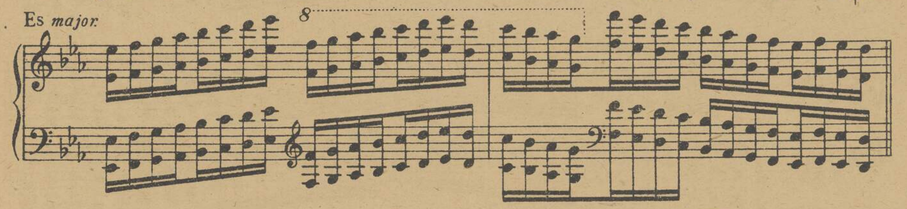

B *major.*
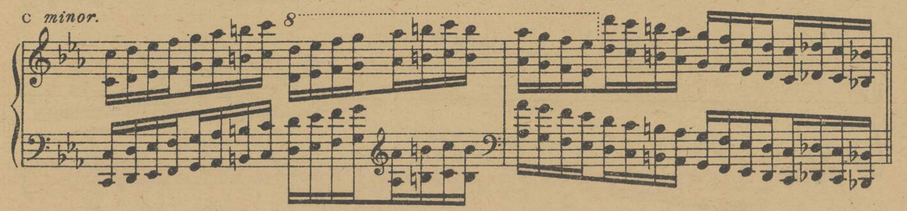

g *minor.*
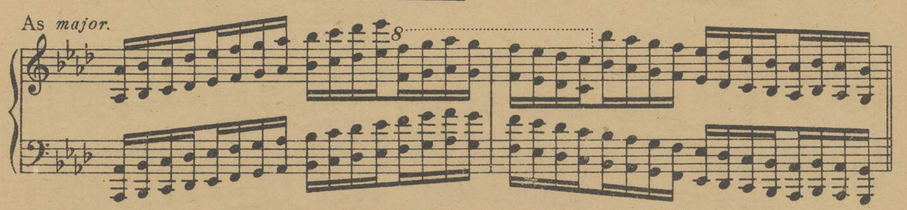

Es *major.*
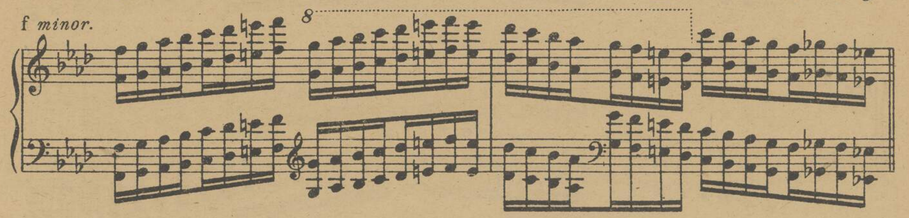

c *minor.*
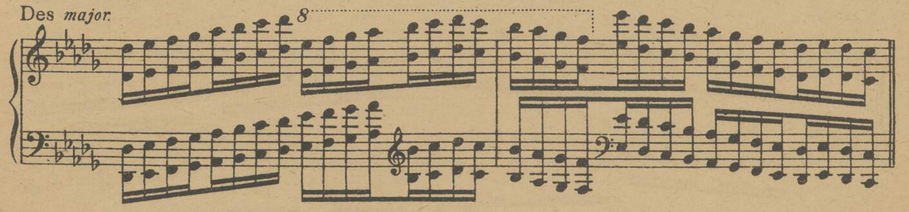

As *major.*
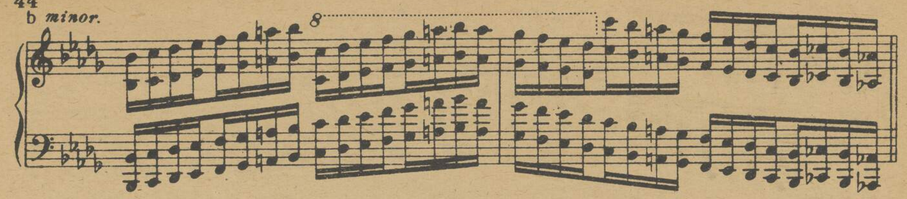

f *minor.*
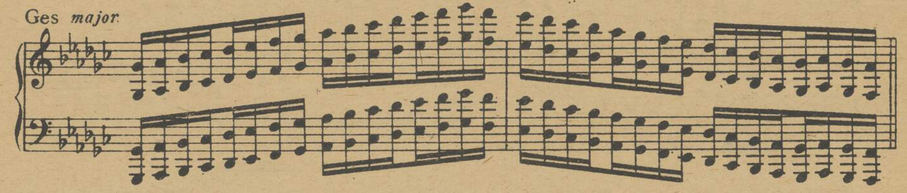

Des *major.*
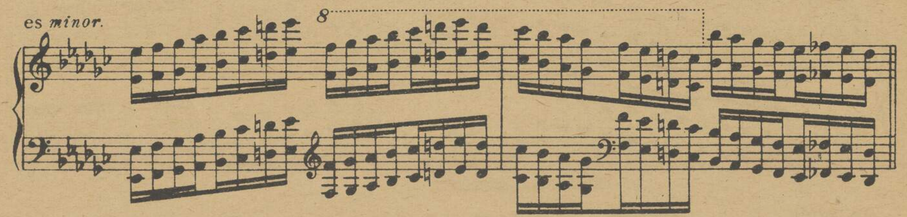

b *minor.*
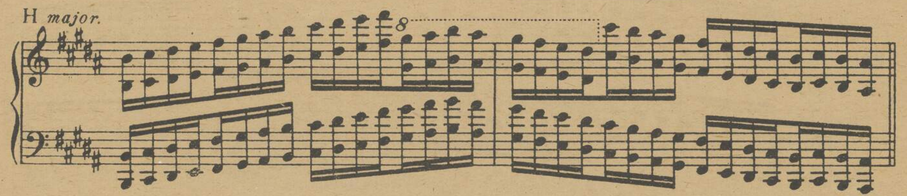

Ges *major.*
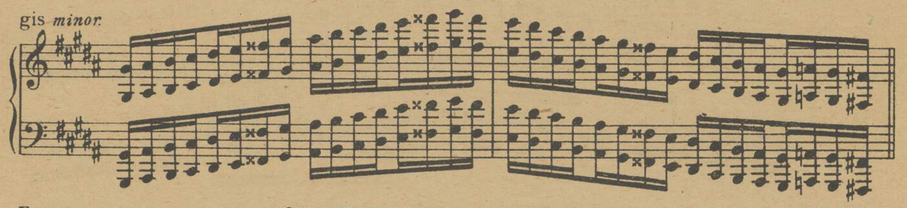

es *minor.*
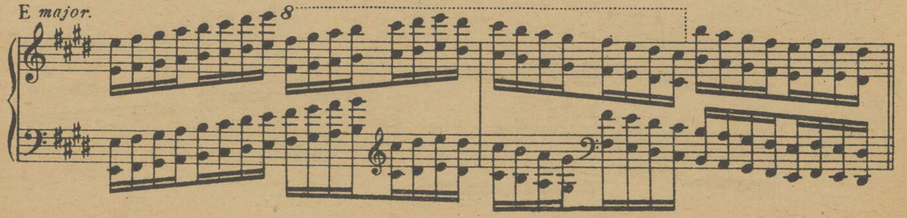

H *major.*
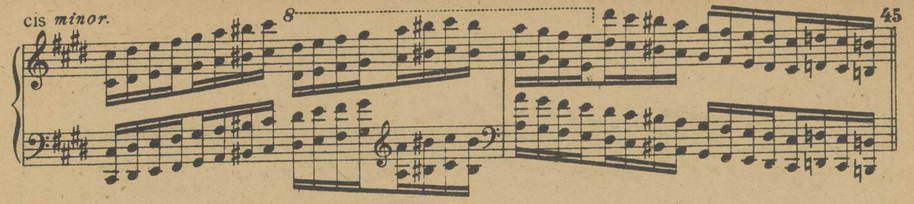

gis *minor.*
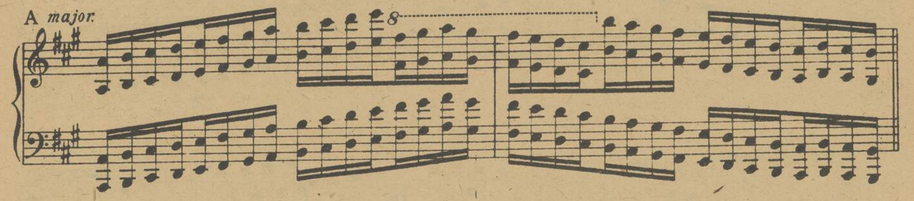

E *major.*
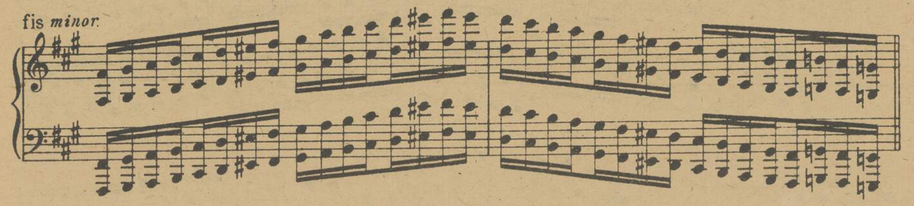

cis *minor.*
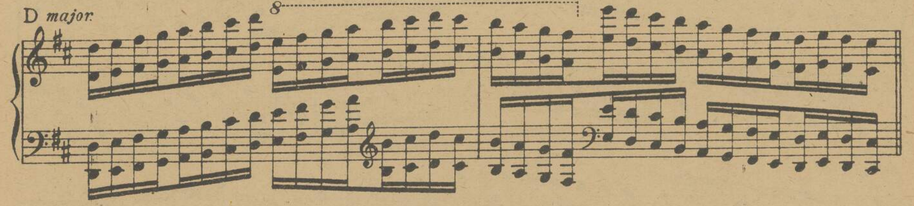

A *major.*
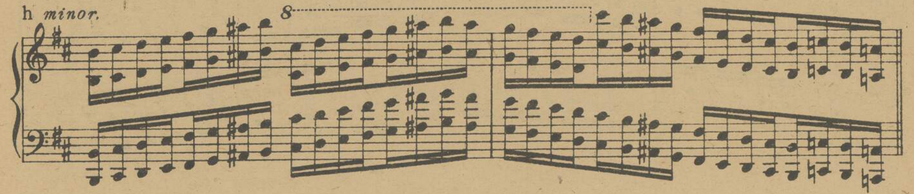

fis *minor.*
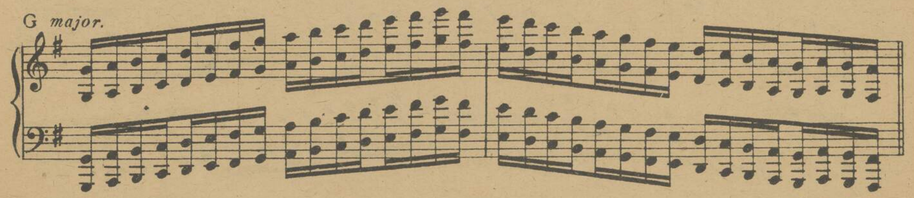

D *major.*
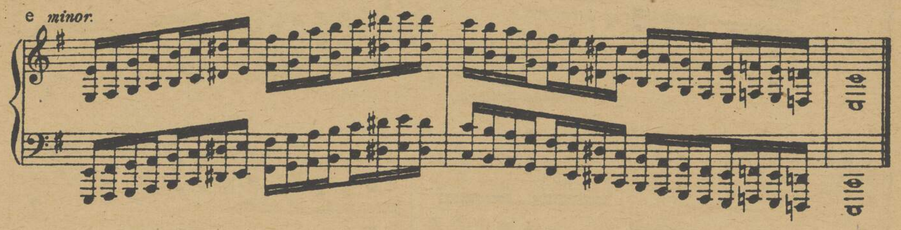

h *minor.*
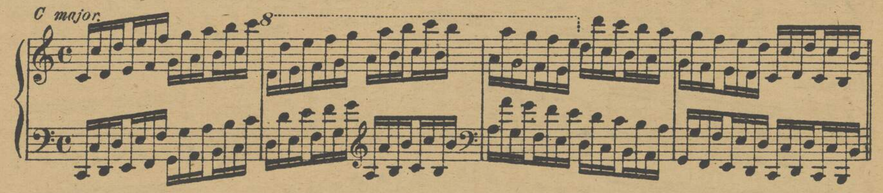

G *major.*
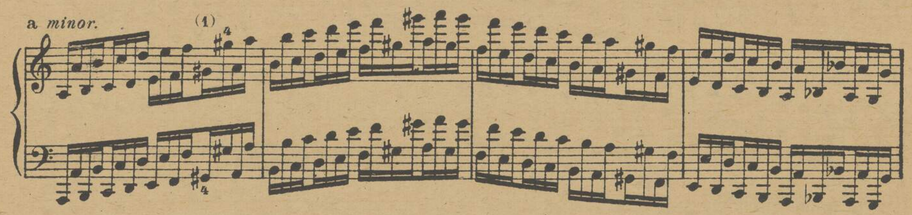

e *minor.*
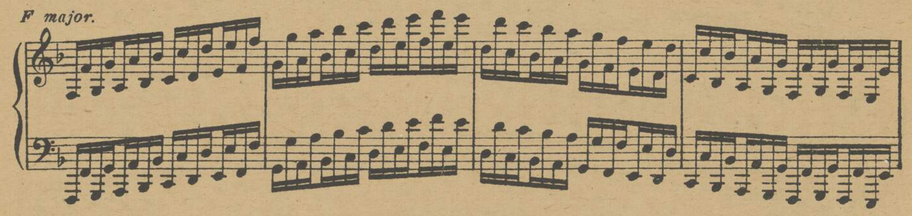

C *major.*
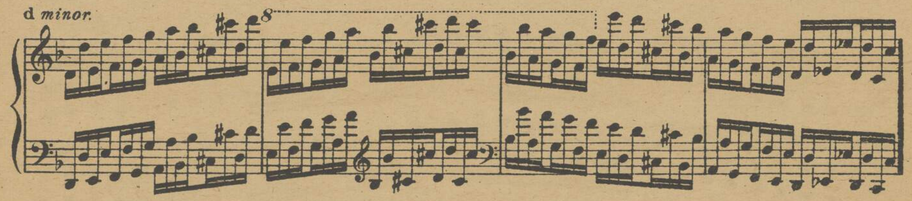

a *minor.* (1)

F *major.*

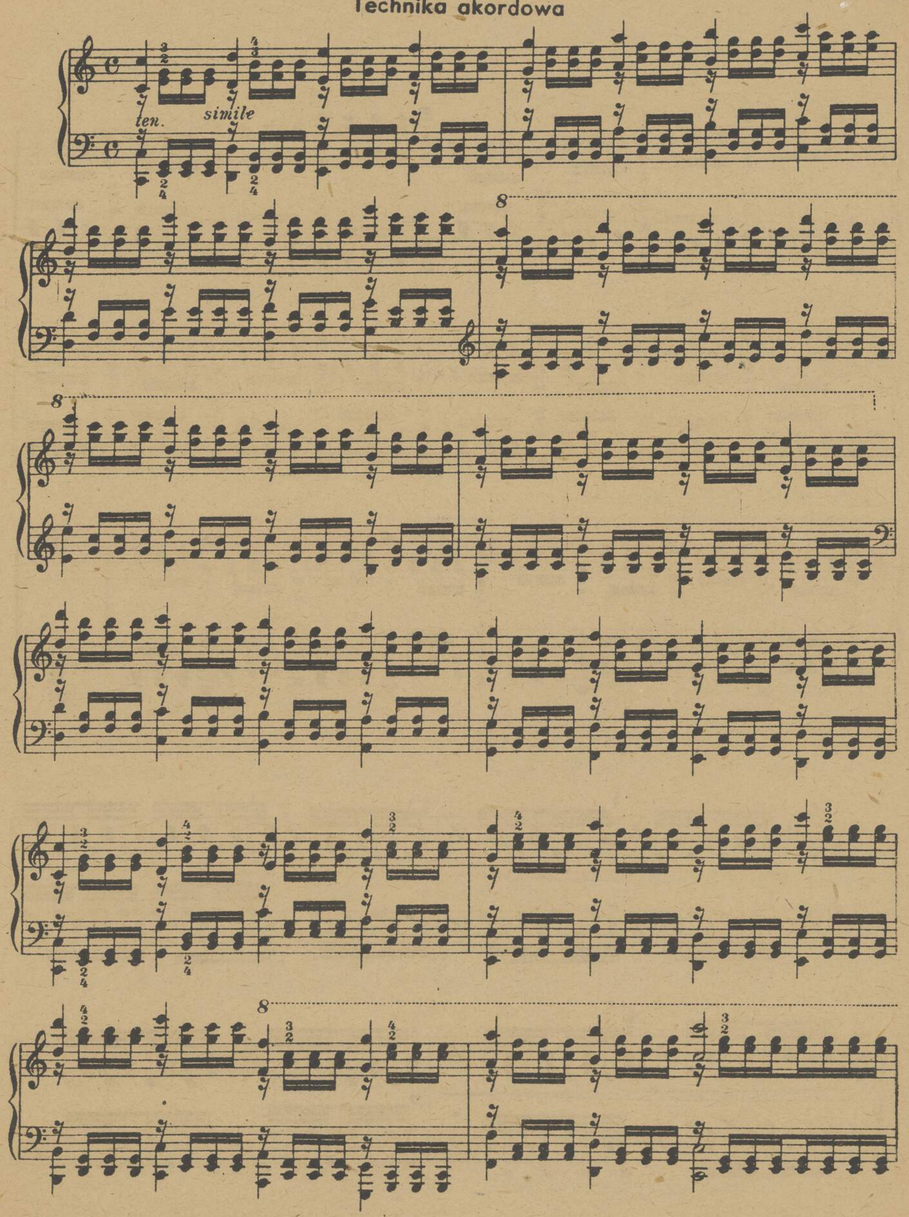

d *minor.*

w dalszym ciągu jak gamy majorowe

Nº 40.
Technika akordowa

8

8 bassa

8

8va

p

p

p

f

p

f

ff

dim.

p

cresc.

f

ff

p

pp

p

p *cre- - - - scen- - - do* *f*

p

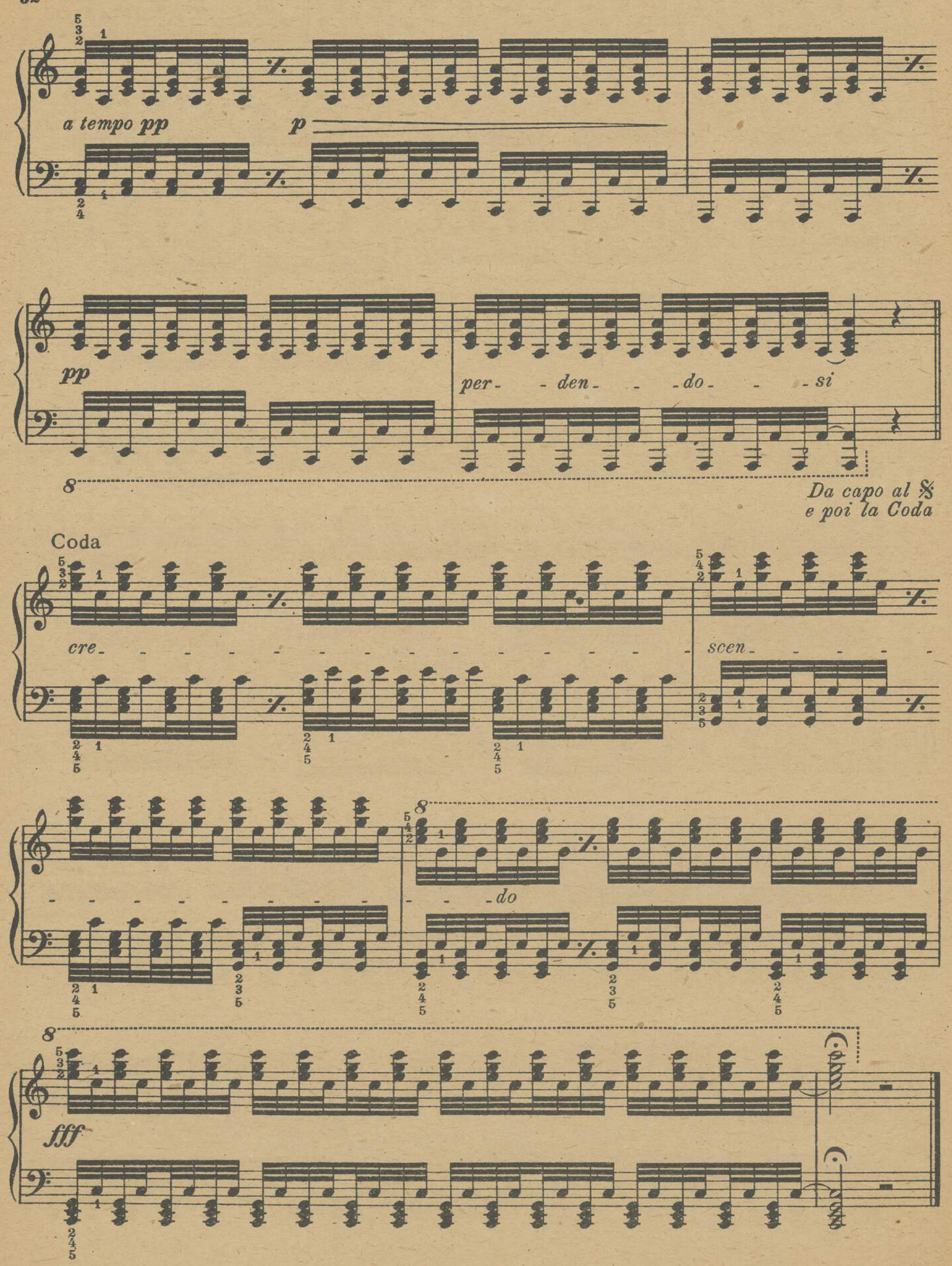
pp *cre- - - - scen- - - do* *mf*

pp *smorz.*

p

p

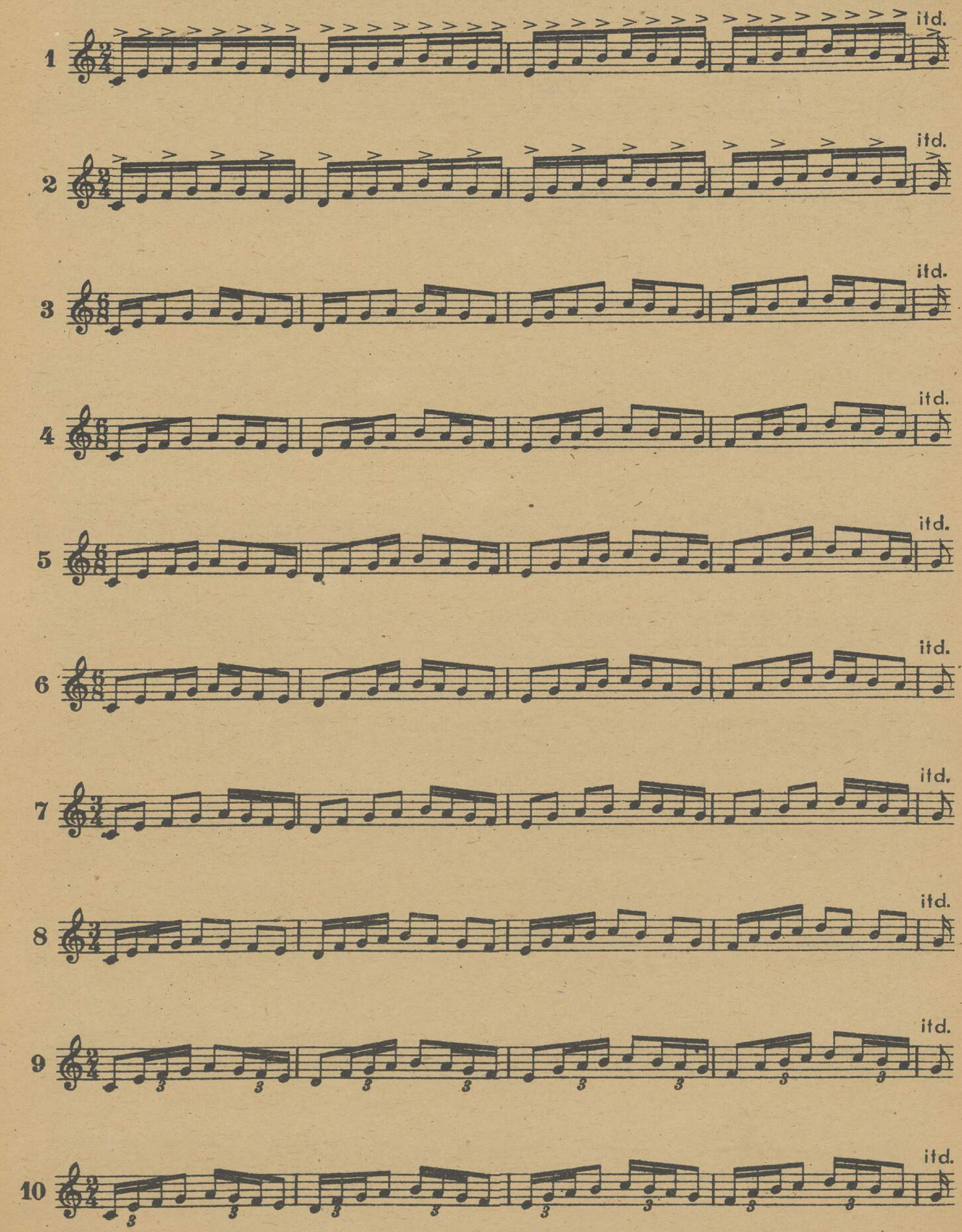
poco rit.

Dodatek 1

Wprawki przygotowawcze do ćwiczeń 1–22

(strona 5–15)

11 itd.

12 itd.

13 itd.

14 itd.

15 itd.

16 itd.

17 itd.

18 itd.

19 itd.

20 itd.

21 itd.

22 itd.

Dodatek 2
Specjalne wprawki przygotowawcze
do poszczególnych ćwiczeń
Pianisty Wirtuoza Hanona

No I

1

2 3

4 5 l. r. pr. r.

No II

6 7 8

No III

9

No IV

10

11 l. r. pr. r.

No V

12

13

14

No VII

15

No VIII

16 pr. r.

17

18 pr. r.

19 l. r.

20

21

No IX

22

23

No X

24a

24b

No XI

25a
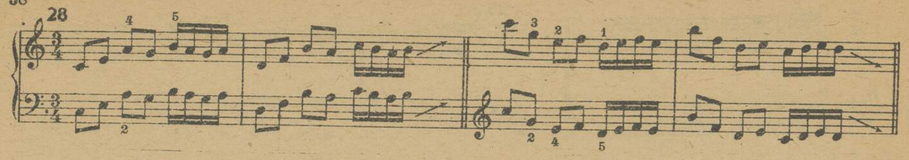
25b

26

27
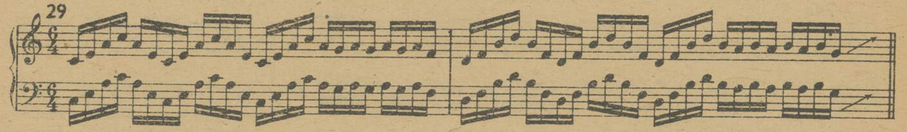
No XII

28
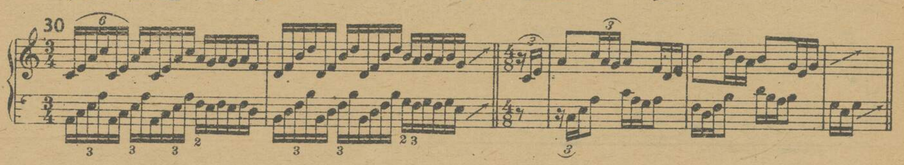

No XIV

29
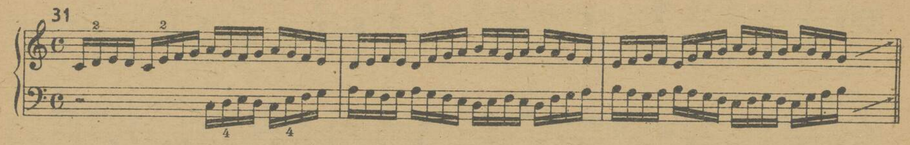

30

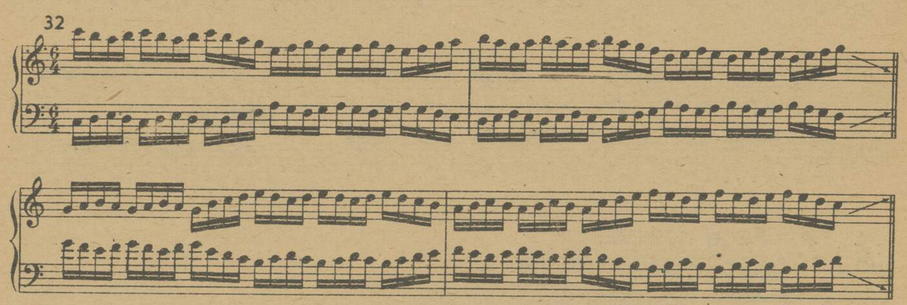

No XV

31

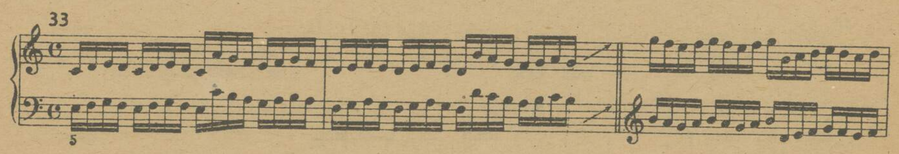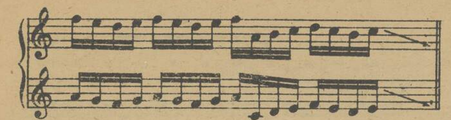

32

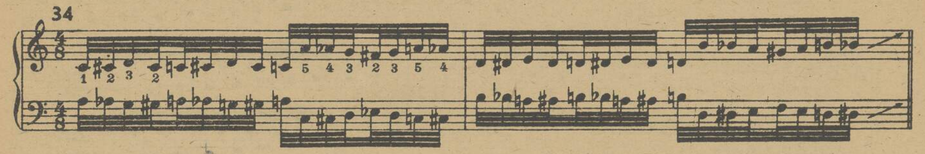
No XVI

33

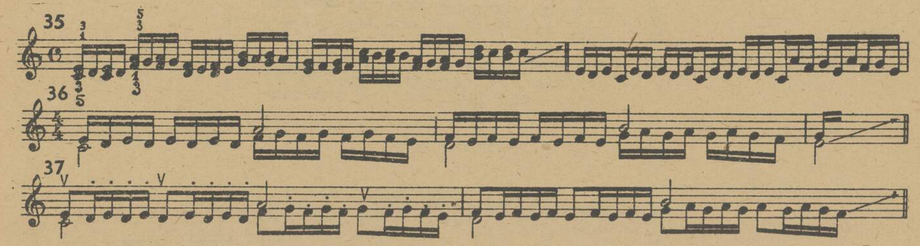

34

No XVII

35

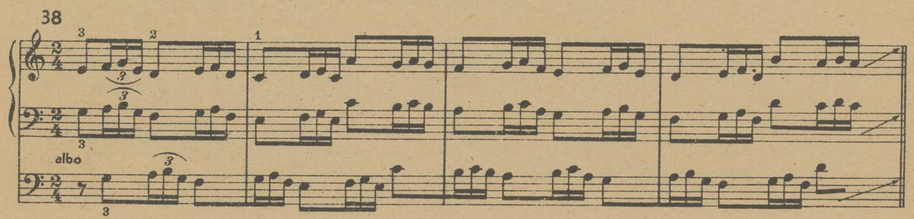

36

37

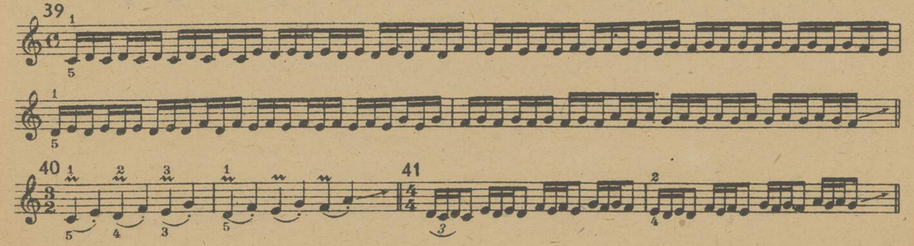
No XIX

38

No XX

39

40

41

No XXII

42

No XXV

43

No XXVI

44

45

46

47

48

No XXVII

49

No XXIX

50
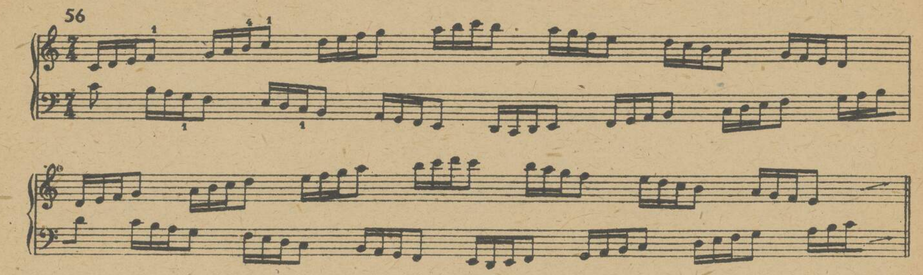
51

52

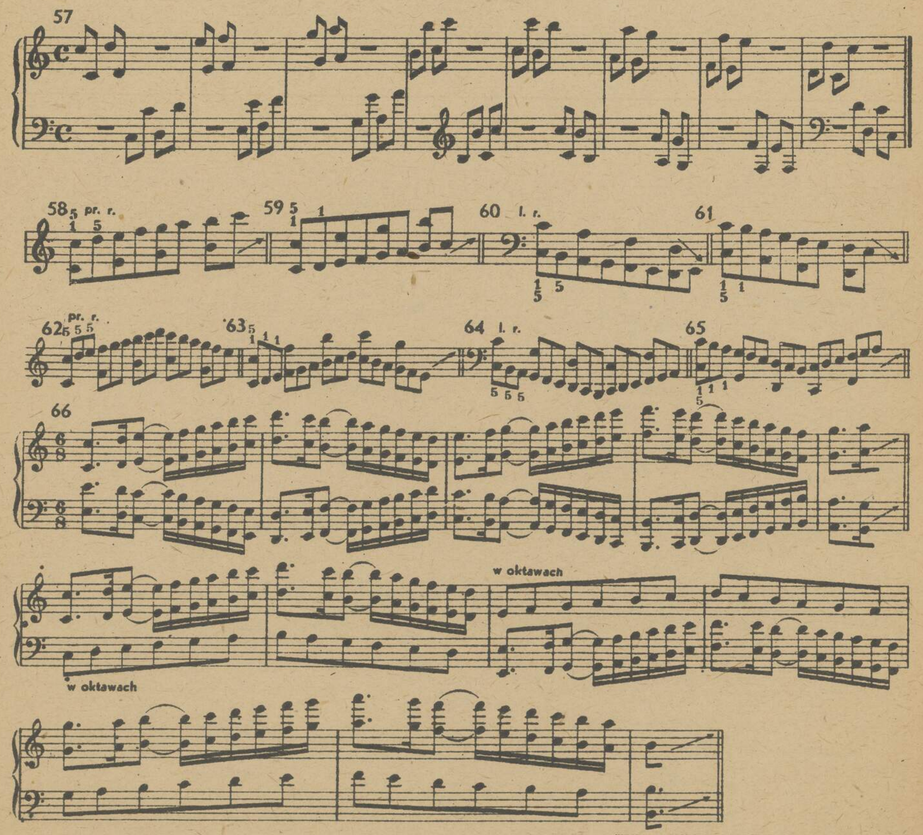
53

54

55

56

No XXXIX

57
58
pr. r.
59
60
l. r.
61
62
pr. r.
63
64
l. r.
65
66
w oktawach
w oktawach

WYDAWNICTWO WIM MUZYCZNE

M. I. WEIGT

Muzyka pedagogiczna na fortepian

Czerny — Pierwsze Ćwiczenia
Hanon — Pianista-Wirtuoz (opr. G. Konatkowska)
Clementi — 32 Sonatiny i Ronda (całość) Clementi, Dussek, Haydn i t. d.
Bach — Solfeggietto (na fortepian)

Na skrzypce

Edwin Jahnke - Zdzisław Jahnke — Ćwiczenia przygotowawcze w I poz. na skrzypce (wydanie nowe, uzupełnione ćwiczeniami melodycznymi)

Inne utwory

Albeniz — Tango (na fortepian)
Chopin — Etiuda C-moll (Rewolucyjna)
Chopin — 4 łatwe preludia (nr 4, 6, 7, 20)
Mozart — Marsz Turecki

Leoncavallo — Mattinata (na fortepian)
Teike — Starzy przyjaciele (marsz na fortepian)
Strauss — Odgłosy Wiosny (wydanie ułatwione) walc na fortepian

W druku:

S. B. Poradowski — Sonatina I (klasyczna) op. 8. nr 3 (na fortepian)
Sonatina II (klasyczna) i fuga - op. 8. nr 4. (na fortepian)
nagrodzona na konkursie miesięcznika „Muzyka" w r. 1933 w Warszawie

F. Nowowiejski — Malowanki - ludowe. - Zeszyt I i II - sopran wzgl. tenor z tow. fortepianu.

WYDAWNICTWO MUZYCZNE M. I. WEIGT, POZNAŃ, RATAJCZAKA 36-5

. Mus. III 41.509

Państwowe Poznańskie Zakł. Graficzne Okr. Południe
Oddz. Mylna 20 – dawniej „Planodruk" – Nr zam. 805
K-51096